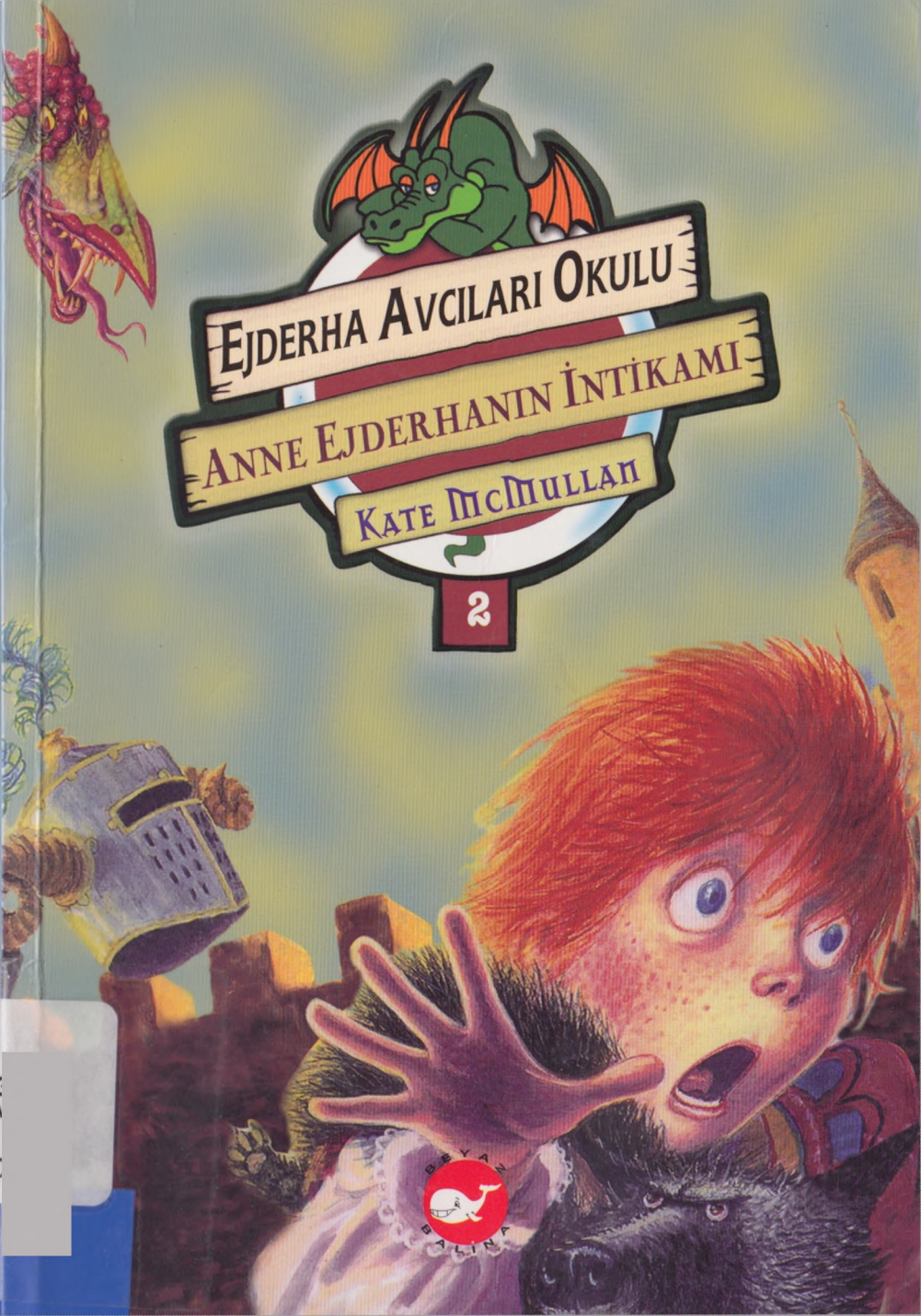
EJDERHA AVCILARI OKULU
ANNE EJDERHANIN İNTİKAMI
KATE McMULLAN
2
BEYAZ BALINA

Dünyada 25 milyon çocuk bu diziyi okuyor.

Bir gün yolunuz Kara Orman'a düşerse sakın korkmayın! Ormanın derinliklerinden gelen çığlıklar şaşırtmasın sizi. Tuhaf yaratıklar, deli keşişler, konuşan hayvanlar... Aniden karşınıza çıkıp ağzından ateş saçan ejderhalar... Küçük ejderha avcıları paslı kılıçları ve kırık mızraklarıyla her zaman yanınızdalar. Çocuklar ejderha avcısı olabilirler mi?.. Ejderhalar bu kadar sevimli olurlarsa neden olmasınlar?.. Üstelik onlar Ejderha Avcıları Okulu (EAO) öğrencileri!

Etrafta kötü söylentiler dolaşıyordu. "Bütün ejderhaların annesi" oğlunu öldüren delikanlıyı arıyordu. 3.684 oğlundan sadece birini kaybetmişti. Ama bu en sevdiği oğluydu. Wiglaf bu beladan kurtulabilecek miydi? Acaba sihirbaz onun için bir büyü yapabilir miydi?

DİZİNİN DİĞER KİTAPLARI

1. Okulda İlk Gün Sürprizi
2. Anne Ejderhanın İntikamı
3. Kıyamet Mağarası
4. Evlenmek İsteyen Prenses
5. Muhteşem Şövalyenin Sırrı
6. Kötü Cadının Laneti
7. Beyin Gücü Turnuvası
8. Dünyanın Sonu mu Geldi?
9. Ejderha Eğitmenin 97 Yolu
10. Kim Korkar Okuldan
11. Sakar Büyücü İşba
12. Okulu Hayaletler B
13. Bugün Ayın 13'ü
14. Kurtar Bizi Büyücü!
15. Ejderhaların Başı Der
16. Dünyanın En Yaşlı E
17. Ejder Ateşi

a Bir Trol'e Güve
arengiz Dev

ISBN: 978-975-6387-
9 789756 3

YTL

www.beyazbalina.com.tr

2. baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2007

EJDERHA AVCILARI OKULU

Anne Ejderhanın İntikamı

KATE MCMULLAN

ISBN 978-975-999-6387-73-3

© 2006, Kate McMullan - Bill Basso
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*
Editör: *Necati Balbay*
İngilizce aslından çeviren: *Zuhal Yeke*
Resimleyen: *Bill Basso*
Kapak tasarım: *Şükrü Karakoç*
Sayfa tasarım: *Kâmuran Ok*

Baskı: Oktay Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-483 36 66)
Cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul (Tel: 0212-637 04 11)

Beyaz Balina Yayınları
Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: +90 212 546 86 32
info@beyazbalina.com.tr

Genel Dağıtım: **Yelpaze Dağıtım**
Telsiz Mah. 85. Sokak Altay Apt. No: 100 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: +90 212 546 86 39 - 546 86 46 • Faks: +90 212 546 86 64 - 546 86 65
info@yelpaze.com.tr

Resimleyen

Bill Basso

İngilizce aslından çeviren:

Zuhal Yeke

BEYAZ BALINA

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

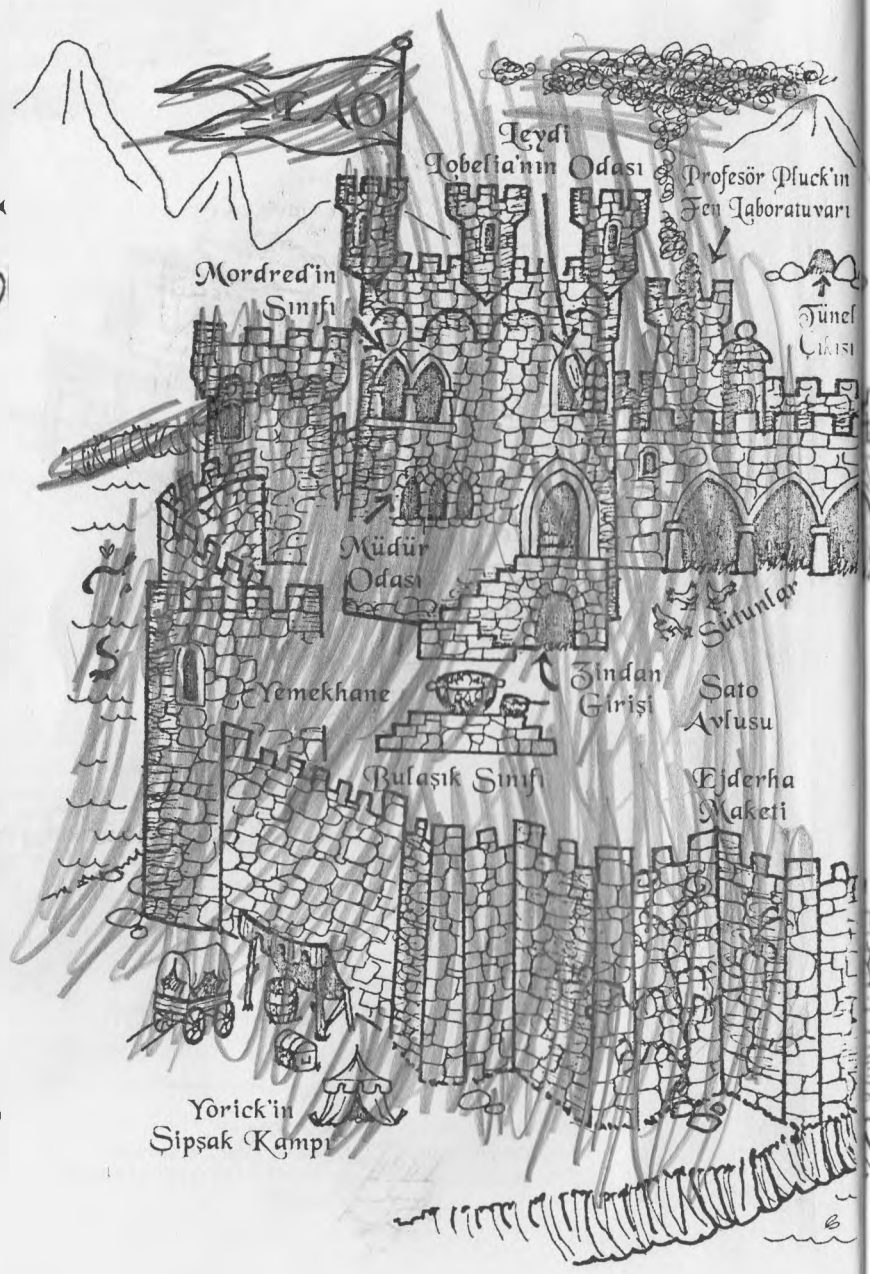

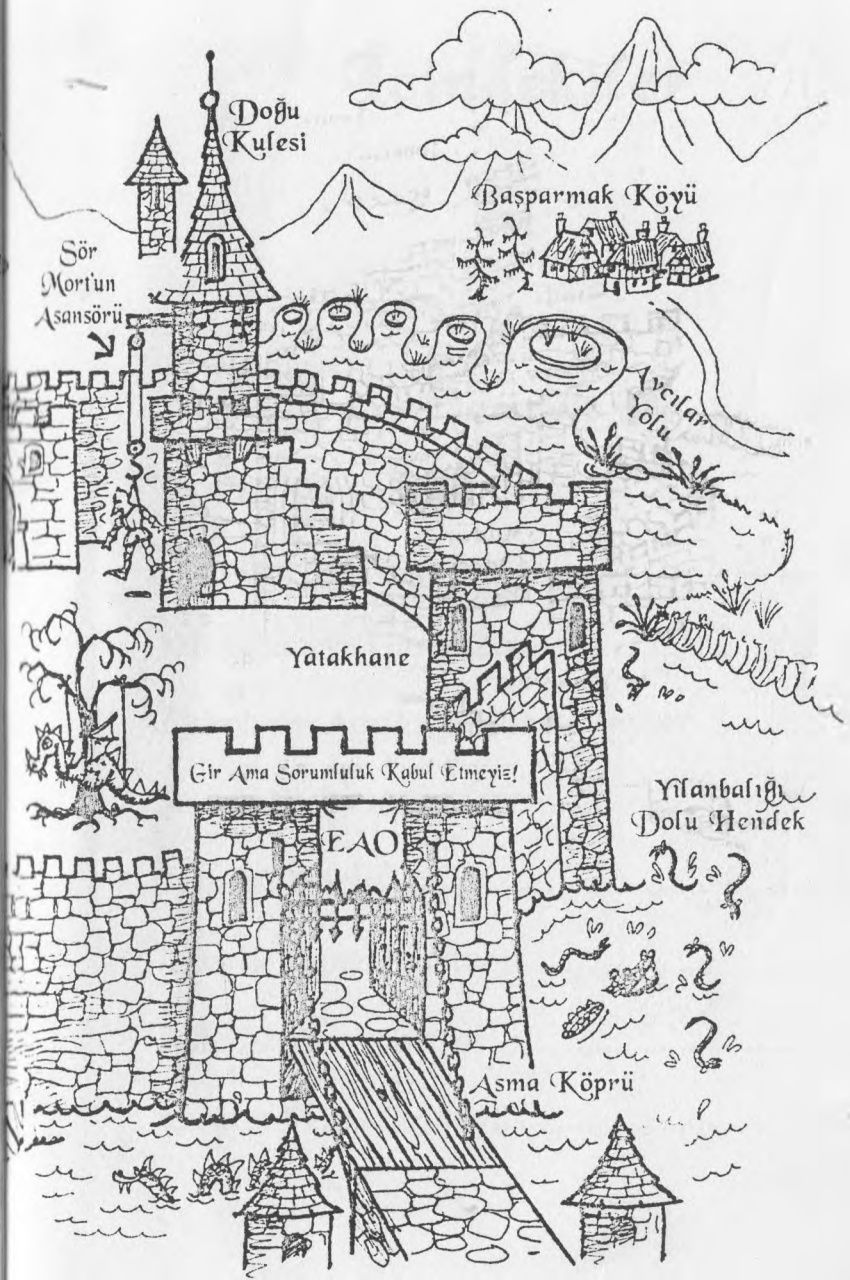

İçindekiler

"Yılanbalığı Yemek İstemiyoruz!" 9

Dev Bir Kuş 15

Doğudan Gelen Canavar 23

Kütüphaneye Gitme Zamanı 28

Ejderhalar Ansiklopedisi Ne Diyor? 31

Şatoda Gizli Oda 38

Yeni Bir Wiglaf 44

Ejderha Annenin Öfkesi 53

Ejderha Yarın Geliyor!.....57

Cesaret Verici Bir Büyü 64

Büyük Hata 74

Zorlu Savaşa Doğru 79

Ejderhanın Pençesindeki Wiglaf 83

Doğudan Gelen Canavar'ın Zayıf Yönü.....90

"Yılanbalığı Yemek İstemiyoruz!"

Wiglaf, Ejderha Avcıları Okulu'nun soğuk yemek salonunda oturmuştu. Tabağındaki jöleli yılanbalıklarına bakıyordu.

"Öf!" dedi arkadaşı Erica'ya. "Kahvaltılarda yılanbalığı yemekten bıktım!"

Erica kahverengi saçlarını gözlerinin üstünden geriye iterken, "Takma kafana, alışırsın, Wiglaf!" dedi.

"Alışmam gerektiğini ben de biliyorum," dedi Wiglaf suratını asarak. "Şatonun hendeği yılanbalıklarıyla dolu. Okul müdürümüz beleşçilikten vazgeçmediği sürece Tava bizim için kahvaltıda, öğlen ve akşam yemeklerinde hep yılanbalığı pişirecek."

Erica ekmeğinin her lokmasını koyu yeşil yılanbalığının suyuna batırıyor ve iştahla ağzına atıyordu.

Buna nasıl dayanabildiğini merak ediyordu Wiglaf.

"Mmmm," dedi Erica. "Buna bayılıyorum, çok seviyorum!"

Erica, Ejderha Avcıları Okulu ile ilgili her şeyi çok seviyordu; buna yılanbalıkları da dahildi. Yılanbalıklarını ağlardan her sabah toplamak da onu rahatsız etmiyordu. Wiglaf onun, Ayın Ejderha Avcısı madalyasını kazanmış olmasının bir nedeninin de bu olduğundan emindi.

Wiglaf balığın kuyruğundan ufak bir lokma tattı. İğrençti! Tabağını masanın öteki ucuna itti.

"Erica," dedi. "Benim balığımı da yiyebilirsin!"

"Şşş! Unutma, ben Eric'im?"

Erica, Wiglaf'ın dediğini duyup duymadıklarını anlamak için yemek salonundaki masalara göz gezdirdi. "Mordred benim kız olduğumu an-

larsa ve beni okuldan kovarsa, sana gününü gösteririm!"

"Özür dilerim," dedi Wiglaf.

"Sırrımı bir tek sen biliyorsun," diye devam etti Erica. "Herhangi birine söyleyecek olursan, yemin ediyorum, kafanı uçururum! Kılıcımla bağırsaklarını deşerim! Kanını..."

"Tamam, Eric!" dedi Wiglaf onun sözünü keserek. "Anladık!"

Wiglaf, Erica'nın bir ejderha avlayarak kahraman olmaya can attığını biliyordu. Fakat kılıcını kendisi üstünde kullanmaktan söz edip durmasına ne gerek vardı ki?..

Wiglaf da kahraman olmak istiyordu. Kahramanlar cesur, atılgan kişilerdir. Wiglaf kahraman olursa, yaşına göre kısa olan boyuyla kimse dalga geçemeyecekti. Veya havuç rengindeki saçıyla. Wiglaf, domuzu Papatya ile birlikte evden ayrılmış ve ejderha öldürüp kahraman olmanın yollarını öğrenmek için Ejderha Avcıları Okulu'na gelmişti.

Ancak Wiglaf'ın, planıyla ilgili küçük bir sorunu vardı: Wiglaf kan görmeye dayanamıyordu.

"Wiglaf! Eric!" Birisi yemek salonundan sesleniyordu.

Wiglaf başını kaldırdı. Okul müdürünün yeğeni Angus'u kendilerine doğru koşarken gördü.

Angus saman sarısı saçlı, tombul biriydi. Yürüyebileceği bir yere hiçbir zaman koşarak gitmezdi. Oturabildiği zaman da yürümezdi. O halde Angus'un bize vereceği önemli haberleri olmalı, diye düşündü Wiglaf.

"Angus!" diye seslendi Erica. "Bir şey mi var?"

Angus 1. Sınıf'ın masasının yanında durup nefesini tuttu. "Haberiniz olsun, dayım Mordred'in aksiliği üstünde," dedi.

"Bu yeni bir şey değil ki," dedi Wiglaf. Mordred, Gorzil yüzünden Wiglaf'a zaten her zaman kızıp duruyordu. Gorzil'i öldürmek için Wiglaf ile Eric gönderilmişti. Bir raslantı eseri ise Gorzil'i öldüren Wiglaf olmuştu. Gorzil'in zayıf yönünün söz oyunları olduğunu tesadüfen öğrenmişti... Gorzil artık tarih olmuştu. Fakat Mordred'in öfkesi Wiglaf'ın ejderhayı ne şekilde öldürdüğü ile ilgili değildi. Wiglaf'a, Gorzil'in

bütün altınını açgözlü köylülerin almasına göz yumduğu için kızgındı.

"Bu kez çok öfkeli," dedi Angus. "Mordred, Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'ndan bir çocukla ilgili bir haber almış. Çocuk bir ejderhayı öldürmüş ve ejderhanın bütün altınını müdürüne getirmiş. Mordred Dayım birimizin bir ejderha öldürüp kendisine bir miktar altın getirmesi gerektiğini söyleyip duruyor," diyordu. Tam o anda Wiglaf'ın sesi duyuldu: "Angus! Başını eğ!"

Angus başını eğdi. Vıcık vıcık bir yılanbalığı başının üstünden uçar gibi geçerek Erica'nın kucağına düştü.

Erica yerinden sıçradı. "Hey! Kim attı bunu?" diye bağırdı.

"Ben!" diye seslendi 2. Sınıf'ın masasından bir çocuk. "N'olmuş?"

"Şimdi görürsün!" diye bağırdı Erica. Madalyalı bir öğrenci olmasına rağmen Ejderha Avcıları Okulu'nun diğer öğrencileri gibi o da yiyecek savaşını seviyordu. Wiglaf'ın tabağındaki balığı kaptığı gibi masaya doğru fırlattı ve, "Tam isabet!" diye bağırdı.

Bir anda havada balıklar uçmaya başladı. Wiglaf sırıtıyordu. Ejderha Avcıları Okulu'nda olmanın eğlenceli yanlarından biri buydu işte. O da eline bir balık alıp savurdu. Sonra da 3. Sınıfın masasındaki çocukların başladığı şarkıya katıldı: "Yılanbalığı istemiyoruz! Yılanbalığı istemiyoruz!"

Az sonra yemek salonu çığlıklarla inliyordu: "Yılanbalığı istemiyoruz! Yılanbalığı istemiyoruz!"

Wiglaf tabağındaki son yılanbalığını eline aldı, gözünü kapının yanındaki sütunun üstünde duran Mordred'in büstüne dikti. Gür saçı, iri patlak gözleriyle büst, ağzı kulaklarına varırcasına sırıtıyordu.

Wiglaf nişan aldı. "Bu sana Mordred!" diye haykırıp tüm gücüyle savurdu.

Fakat tam o anda etten kemikten yapılma gerçek okul müdürü yemek salonunun kapısından içeri girmişti bile.

Wiglaf'ın savurduğu balık gerçek Mordred'in suratında şakladı.

Dev Bir Kuş

Yılanbalığının yeşil suyu Mordred'in menekşe rengindeki öfkeli gözlerinin içine damlıyordu. Buradan da yanaklarına ve sakalına süzülüyordu.

"Sen!" diye kükredi Mordred, Wiglaf'a. "Bunu tahmin etmeliydim!" Alnına yapışan balığı Wiglaf'ın omzuna savurdu.

"Sen!" diye gürledi tekrar. "Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri arasında ejderha avlayabilen tek kişi sensin! Ama bana Gorzil'in altınlarını getirdin mi? HAYIR, getirmedin!"

"Ben... Ben elimden geleni yaptım efendim," dedi Wiglaf. "Fakat köylüler Gorzil'in mağarasına koştular ve..."

"Mazeret! Mazeret!" diye bağırdı Mordred. "Ayrıca daha okul taksidini de ödemedin! Bana hâlâ yedi kuruş borcun var!"

"Doğru," diye söze başladı Wiglaf. "Fakat görüyorsunuz efendim, ailemin hiç parası yok. Babam taksidi ödememem için domuzumu satmamı önerdi, ama..."

"Üstelik bir de suratıma yılanbalığı atıyorsun! Yedi kuruşu öder ödemez seni okuldan atacağım!"

Mordred cebinden büyük kırmızı bir mendil çıkarıp yüzünü iyice sildi.

"Fakat şimdi," diye devam etti. "Hepinize hapis cezası veriyorum!" Altın yüzüklü iri parmağı ile merdivenleri gösterdi. "Zindana! Marş!"

Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri sıraya girdi. Taş merdivenlerden üç kat aşağı indiler. Soğuk, rutubetli zindana girdiler.

Herkes içeri girince Mordred kapıyı kapattı. Duvardaki bir çift lambayı yaktı.

"Angus! Buraya gel!" diye köpek havlamasına benzer bir sesle seslendi. "Siz, oturun!"

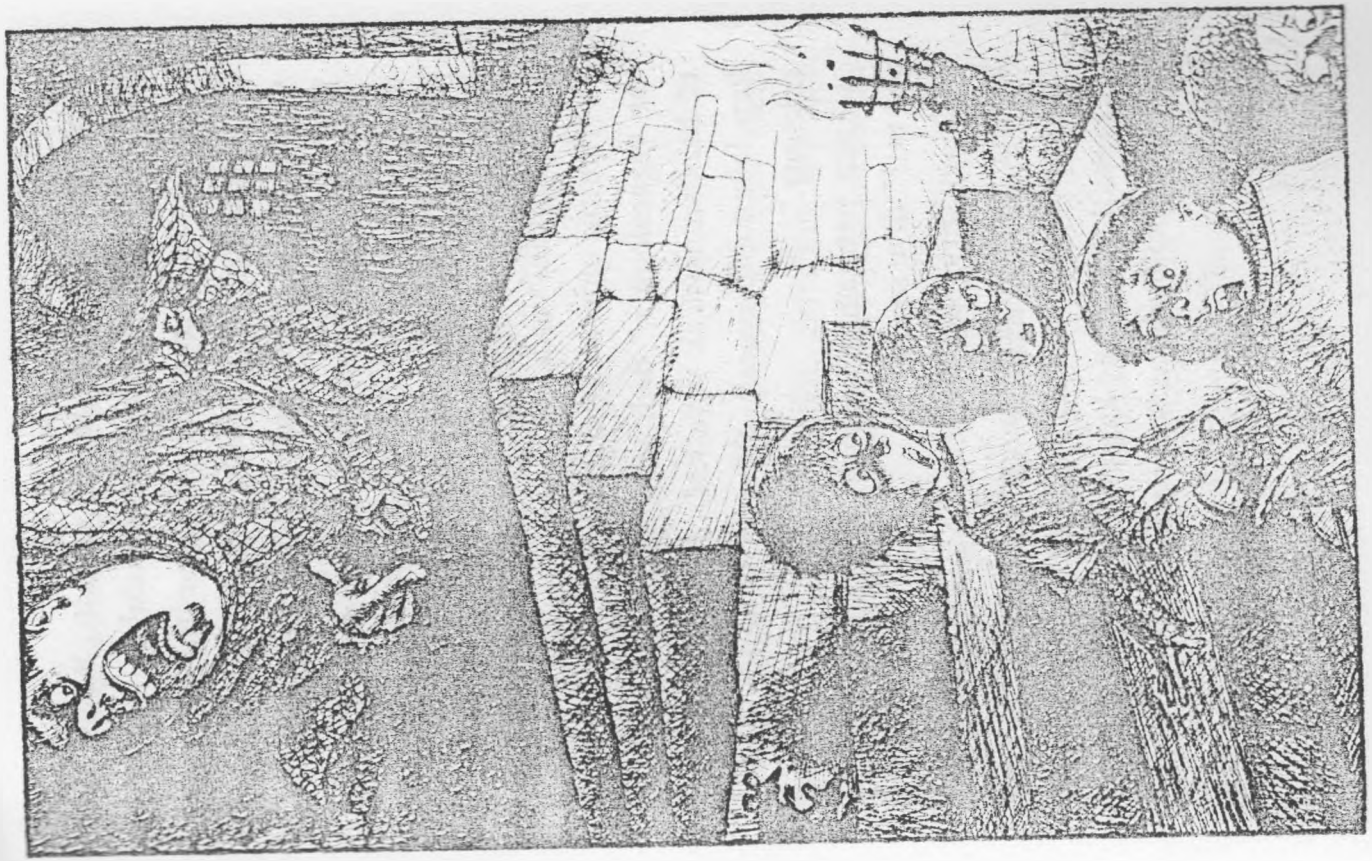

Angus, Mordred'e doğru yürüdü. Wiglaf ve diğer öğrenciler sert zemine oturdular.

Mordred, Angus'a bir kavanoz tüy kalemle birlikte birkaç şişe mürekkep verdi. "Bunları çocuklara dağıt," diye emretti. "Sonra da parşömen kâğıtlarını dağıt."

Angus tek bir kelime bile söylemeden Mordred'in emirlerini yerine getirdi.

Şimdi herkesin parşömen kâğıdı, tüy kalemi ve mürekkebi vardı.

"Hepiniz ejderha avcıları adayları için yüz kuralı yazacaksınız," dedi Mordred. "Yazıların üstü karalanmayacak veya kâğıt üzerinde mürekkep lekesi olmayacak. Düzgün ve temiz yazacaksınız."

Erica parmağını kaldırdı. "İlk bitirene ödül var mı?" diye sordu.

"Hayır Eric. Bu bir ceza." Mordred bileğine kayışla tutturduğu kum saatine hiddetle baktı. "İki saat zamanınız var. Başlayın!"

İki saat! Wiglaf tüy kalemi mürekkep şişesine batırırken kalbi duracakmış gibi oldu. Yazmaya başladı:

Ejderha Avcıları Adayları İçin 100 Kural

1. *Ejderha avcısı, Mordred'e altın getirmek için hayatını seve seve feda edecektir.*
2. *Ejderha avcısı hiçbir zaman şikâyette bulunmayacaktır, özellikle de eve yolladıkları mektuplarda.*
3. *Ejderha avcısı tabağında ne varsa onu yiyecek, yediği şeyin görünümüyle ilgili yorum yapmayacaktır.*
4. *Tadıyla ilgili olarak da...*
5. *Kokusuyla da...*

Beş kural tamam, diye düşündü Wiglaf. Geriye doksan beş kural kaldı. Erica'nın kâğıdına baktı. On sekiz! Bu kadar çabuk nasıl yazabildi?

6. *Ejderha avcısının kılıcı her zaman keskin ve harekete geçmeye hazır olmalı.*

"Kılıçlar!" diye düşündü Wiglaf. Ejderha Avcıları Okulu'nda herkesin önem verdiği şey bu. O bir ejderha öldürmüştü! Üstelik hiç kılıç

kullanmadan!.. Söz oyunuyla. Bunun bir değeri yok muydu?.. Yok gibi görünüyordu. Bir ejderhayı söz oyunuyla öldürmenin kahramanlık olduğunu kimse düşünmüyordu galiba. Wiglaf iç çekti. Nasıl kahraman olacaktı?..

Wiglaf tüy kalemini mürekkebe yeniden batırdığı sırada bir gürültü duydu. Kendisiyle birlikte herkes başını kaldırdı. Zindanın demir çubuklarla kapatılmış penceresinde dev gibi kuşun yüzünü gördüler!

Mordred de başını kaldırıp baktı.

"Aman yarabbi! Olur şey değil," dedi Mordred kesik kesik ve acı bir sesle. "Bu lanetli bir kuş, bizi yok etmeye gelmiş!"

"Yüce efendim!" diye seslendi kuş. "Benim, gözcünüz, casusunuz Yorick." Büyük, sarı gagasını çekip çıkardı ve başını uzattı. "Gördünüz mü?"

"Yorick!" diye haykırdı Mordred. "Çabuk buraya gel! Yeni haberlerin mi var?"

Bir dakika sonra Yorick paytak paytak yürüyerek zindana geldi. Her tarafı pis, gri renk tüylerle kaplanmıştı.

"Efendim," dedi Yorick. "Sizin için Şahin Tepesi'nde casusluk yaptım."

"Eveeet!" dedi Mordred başını öne eğerek. "Bu da senin neden kuş kılığına girdiğini açıklamış oluyor."

Wiglaf Yorick'in daha çok bir güvercine benzediğini düşündü. Fakat düşüncesini kendine sakladı.

"Efendim," diye devam etti Yorick, "Doğudan kara bir bulut geliyordu."

Mordred menekşe rengindeki gözlerini yuvarladı. "Sana hava raporları getirmen için para ödemiyorum, Yorick!"

"Efendim," dedi Yorick. "Bu sıradan bir bulut değil. Ejderha dumanının bulutu."

"Neee!" diye bağırdı Mordred hiddetle. "Hayır, hayır, bu olamaz..."

"Efendim," diye devam etti Yorick. "Bir ejderha bu tarafa geliyor. Kaynaklardan edindiğim bilgiye göre, bu dişi bir ejderha. Oğlunu öldüren kişiyi arıyor."

"Buna inanamıyorum?" dedi Mordred. "Öfkeli bir anne ejderhadan daha korkunç bir şey ola-

maz! Bu talihsiz, bahtsız savaşçı kim olabilir, merak ediyorum." Altın yüzüklü parmaklarıyla hafifçe çenesine vurdu. "Kafakoparan Freddy? Hayır, bahse girerim bu kişi yaşlı, alçak, çapkın Kocapopo Percy olmalı."

"Efendim," dedi Yorick. "Bu ejderha, Gorzil'in annesiymiş."

"Gorzil?.." dedi Mordred nefesi kesilerek. "Wiglaf! Ejderha senin peşinde! Aradığı kişi sensin!"

Doğudan Gelen Canavar

Wiglaf birden midesinin bulandığını hissetti. Fakat bu bulantı jöleli yılanbalığından değildi.

"Be...e...e...ben miyim?" dedi.

"Evet sensin, oğlum!" dedi Mordred hiddetle. "Ne şans ama!"

"Şans mı?" dedi Wiglaf. Korkudan kalbi çarpıyordu. "Bu benim için bir şans değil gibi görünüyor."

O dakikada kahraman olmak o kadar da önemli değil gibi göründü Wiglaf'a. Hayatta kalmak... Önemli olan buydu.

"Düşün bir kere... Ejderha doğrudan benim kapıma geliyor!" Mordred gülümsüyordu bunu söylerken. Öndeki altın dişi lambanın ışığında parlıyordu. "Nerede ejderha varsa orada mutlaka yığınla ALTIN vardır! Sadece bunu düşünmek bile insanın aklını başından alıyor!"

"Efendim?" diye seslendi Erica. "Gorzil'i öldürmek için Wiglaf ile beni nasıl gönderdiğinizi hatırlıyor musunuz? Wiglaf ejderhaya dokunmadı bile. Onu kazara öldürdü!"

"Dediği doğru, " dedi Wiglaf hemen.

"Gördünüz mü?" dedi Erica. "Wiglaf da bunun doğru olduğunu söylüyor! Ama ben Gorzil'i gerektiği şekilde öldürecektim! Kılıcımı çekmiştim! Onun çirkin başını kesmeye hazırdım! Gorzil'in annesinin aradığı kişi aslında ben olmalıyım!"

"Eric," dedi Mordred sabırla. "Gorzil'i küle kim dönüştürdü?"

"Şeyy... Wiglaf," dedi Erica. "Fakat..."

Mordred öğrencisine parmağını sallayarak, "Başkalarının kahramanlıklarını kıskanmamalısın," diye azarladı.

Erica, "Özür dilerim," dedi.

"Bu konuda anlaştık mı?" diye sordu Mordred. "Ejderha, Wiglaf'ın peşinde, değil mi? Sadece Wiglaf'ın peşinde?"

Wiglaf acıyla inledi.

"Evet, efendim," dedi Erica suratını asarak.

"Güzel!" Mordred sonra gözcüsüne döndü. "Yorick," dedi. "Ejderha ne zaman gelecek?"

"Efendim," dedi Yorick. "Duman bulutunun uzunluğunu genişliği ile çarptım. Sonra bundan rüzgârın hızını çıkardım..."

"Açıkça söyle, adam!" diye haykırdı Mordred. "Ne zaman?"

"Efendim," dedi Yorick. "Cuma günü öğle zili çaldığında Seetha, yani Gorzil'in annesi buraya ulaşmış olacak."

"Cuma günü!" Wiglaf haykırdı. "Fakat cumaya sadece iki gün var!"

"Sus!" dedi Mordred eliyle Wiglaf'ın ağzını kapatarak. "Yorick! Ejderhanın adı ne demiştin?"

"Seetha, efendim," dedi Yorick.

Mordred'in yüzündeki gülümseme birden kayboldu. "Seetha mı? Doğudan Gelen Cana-

var? Hayır!" diye feryat etti. "Olamaz!" Bu, çok, çok korkunç bir şey!"

Wiglaf korkudan titremeye başladı. Mordred bile böyle söylediğine göre Seetha gerçekten korkunç olmalıydı!

"Yorick!" diye seslendi Mordred. "Senden rica ediyorum. Onun adının Deetha olduğunu söyle! Veya Gueetha! Veya Loreetha!"

Yorick "hayır" anlamında başını salladı.

"Bugüne kadar hiçbir ejderha Ejderha Avcıları Okulu'na gelmedi," dedi Mordred. "Şimdi ise bir ejderha geliyor. Normal bir ejderha, altınlarını daima yanında taşır. Fakat bunu yapmayan tek bir ejderha vardır, bu da Seetha'dır!"

"Altını yok mu?" diye sordu Angus.

"Hayır!" diye bağırdı Mordred. Menekşe rengi gözlerinden öfke kıvılcımları çıkıyordu. "Seetha için altın önemli değildir. Onun için önemli olan tek şey öldürmektir. Bunu eğlence olsun diye yapar!"

"Eğlence olsun diye mi?" Wiglaf ciyak ciyak bağırdı. Daha çok titremeye, dişlerini takırdat-

maya başladı. "Seetha bana ne yapacak? Bunu nasıl yapacak?"

"Oooo! Seetha eğlenceyi ve oyunları çok sever," dedi Mordred. "Kurbanını öldürmeden önce onunla saatlerce oynar. Fakat altını yoktur!" Mordred, yüzünde perişan bir ifadeyle zindanın kapısına doğru elini salladı. "Çocuklar gidin. Cezanız sona erdi. Hemen gidin. Beni üzüntümle baş başa bırakın!"

Erica oturduğu yerden fırladı. "Efendim!" diye seslendi. "İhtiyacımız olan şey biraz moral!" Sonra öğrencilere döndü. "Haydi! Ejderha Avcıları Marşı'nı söyleyelim! Hazır mısınız?"

Bunun üzerine Wiglaf'ın dışında herkes zindandan bağırarak çıktı:

"Savulun ejderhalar!
Kahraman avcılarız biz.
Kılıcımız keskindir
Korku nedir bilmeyiz."

Kütüphaneye Gitme Zamanı

Wiglaf inledi. O günün öğleden sonrasıydı ve karyolasına uzanmıştı. "Gorzil'in annesi beni yakalamaya geliyor! Beni öldürecek!"

"Kes sesini!" dedi kapıya yakın olan karyoladaki uzun boylu çocuk. "Dinlenmeye çalışıyoruz şurda!"

"Git işine, Torblad!" Erica sinirlendi. Wiglaf'ın karyolasının kenarına oturmuştu. "Ejderha senin peşinde olsaydı suratın kim bilir nasıl olurdu?"

Wiglaf daha derin inledi. Çizmiş olduğu domuzunun resmine baktı. Papatya Ejderha Avcıları Okulu'nun kümesindeki rahat yatağında kıvrılmış yatıyordu.

"Benim zavallı Papatyam!" dedi Wiglaf. "Ben ölünce bu dünyada tek başına kalacak."

"Şu an düşünmen gereken en son şey bu," dedi Angus, Wiglaf'ın karşı tarafındaki karyoladan. "Bak. Bu senin kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak." Krakerinden bir parça kopardı ve Wiglaf'a verdi. "Seetha buraya gelmeden kaçabilirsin belki de," diye ekledi. "Hatta, eve gidebilirsin."

"Gidemem." Wiglaf krakeri Erica'ya verdi. Aç değildi. "Babam altın götürmezsem eve almaz beni. En az Mordred kadar huysuzdur."

"Mordred Dayım o kadar aksi biri değildir," dedi Angus. "Sen onu teyzem Lobelia ziyarete geldiği zaman göreceksin. Teyzem onun ablasıdır. Bir keresinde..."

Erica, "Angus! Teyzemden söz etmeyi bırak şimdi!" diyerek araya girdi. "Wiggi'nin Seetha'yı nasıl öldürebileceğini düşünelim."

Erica cebinden iki küçük oyuncak çıkardı. Bunlardan biri minik Sör Lancelot'un maketiydi, diğeri de minik bir ejderhanın.

"Bakın *Sör Lancelot'un Elkitabı* ne söylüyor," dedi. "Kılıcını eline al. Kafasına geçir!"

Erica, Lancelot maketini ejderha maketine üç kere vurdu.

"Ayyy!" diye çığlık attı. Ejderhayı yere yan yatırdı. "Öldüm işte!"

"Hıh! Sanki ben kafasına vurmaya çalışırken Seetha hiçbir şey yapmadan duracak!" dedi Wiglaf. "Biraz gerçekçi olalım," diye ekledi. "Ben Sör Lancelot değilim."

"Yapmanız gereken şey," dedi Angus. "Seetha'nın zayıf yönünü bulmak. O zaman ona vurmanız gerekmez."

"Gorzil'in zayıf yönünü keşfettiğim için şanslıydım," dedi Wiglaf. "Fakat bunun bir kez daha olması için dünyadaki en şanslı insan olmalıyım!"

"Şansa ihtiyacın yok," dedi Angus. "Senin doğru kitaba ihtiyacın var. Ejderha Avcıları Okulu kütüphanesindeki yığınla ejderha kitabından birine."

"Ne?" diye bağırdı Erica. "Ejderha Avcıları Okulu'nun bir kütüphanesi mi var?"

"Dinlenme saatinden sonra bir boş dersimiz var," dedi Wiglaf. "O derste kütüphaneye gidelim!"

Ejderhalar Ansiklopedisi Ne Diyor?

Gong sesi! Dinlenme saati sona erdi. Angus, Wiglaf ile Erica'yı şatonun avlusuna çıkardı. Öğleden sonraki dersler yeni başlamıştı.

Sör Mort Yakın Takip dersinde ejderhaya arkadan gizlice nasıl sokulunacağını öğretiyordu.

Koç Plungett ise Şişleme dersinde ejderha maketi üzerinde bağırsak deşmeyi öğretiyordu.

Tava'nın Fırçalama dersindeki çocuklar eğilmişler şatonun merdivenlerini yıkıyorlardı. Mordred, ejderha avcılarının merdiven temizlemeyi bilmeleri gerektiğini ileri sürüyordu. Fakat Wiglaf bunun nedenini bir türlü anlamıyordu.

Güney Kulesi'ne ulaştılar. Döner merdivenlerden koşar adım çıkarak Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanesine girdiler.

Kütüphane müdürü Birader Dave başını kaldırıp baktı. Yuvarlak yüzlüydü ve ufak, yuvarlak gözlükler takıyordu. Kahverengi bir cüppe giymişti.

"İyi günler, Angus!" dedi Birader Dave hayretle. "Böyle güzel bir günde buraya arkadaşlarını getirmen ne güzel!"

Birader Dave gibi kişiler zor görevler için yetiştirilmişti. Birader Dave Ejderha Avcıları Okulu'nda kütüphane müdürü olmaya karar vermişti. Çünkü öğrencilerin çok azı ve öğretmenlerin hiçbiri burada bir kitabın tamamını okuyup bitirmemişlerdi.

"Demek ödeviniz var..." dedi Birader Dave.

"Hayır," diye cevap verdi Wiglaf. "Ben buraya okul ödevi için gelmedim..."

"Ooo! Bir çocuk zevk için kitap okuyacak!" Birader Dave ellerini kalbinin üzerinde kavuşturdu. Heyecanla baktı. "Belki de Eliza Wake'in *Uyuyamayan Kral* adlı kitabından hoşlanabilir-

sin. Güzel bir öykü. Ya da Hugo First'ün *Karanlık Ormana Doğru* adlı kitabını deneyebilirsin."

"Birader Dave!" diye araya girdi Angus. "Arkadaşım Wiglaf'ın bir derdi var. Ejderha Seetha ile ilgili bazı gerçekleri öğrenmezsek, Wiglaf iki gün içinde Seetha'ya yem olacak."

"Seetha?" dedi Birader Dave nefesi kesilerek. "Doğudan Gelen Canavar mı demek istiyorsun?"

"Demek sen de onu duydun?" dedi Wiglaf. "Lütfen Birader Dave! Seetha'nın zayıf yönünü öğrenmeliyim!"

Birader Dave düşünmeye başladı. "Sana bunu söyleyecek sadece bir kitap var," dedi. "Dur getireyim." Hemen yerinden fırladı ve *Ejderhalar Ansiklopedisi*'ni getirdi.

Wiglaf ansiklopediyi sevinerek aldı. İşte, elinde belki de Seetha'nın sonunu getirecek anahtarı tutuyordu. Kim bilir? Belki de bu sayede cumartesi gününü görebilecekti!

Wiglaf, ansiklopedide "S" harfine gelene kadar sayfaları çevirdi. Sonunda "Seetha" adını gördü. İğrenç, korkunç bir yüz sayfadan ona bakıyordu.

"Vay canına!" dedi Angus hayretle. "Gerçekten korkunç bir ejderha bu!"

Seetha'nın başından bir boynuz uzanıyordu. Boynuzun dibinden pembe kıvırcık duyargalar fışkırmıştı. Bunlar sarı gözlerinin üstüne sarkmıştı. Uzun bir dil, azı dişleriyle dolu ağzından dışarı doğru bükülmüştü.

"Çok hain bakıyor!" dedi Erica. "Kılıcını neresine saplamayı düşünüyorsun, Wiggi? Şuraya, boynuna mı? Yoksa kalbine mi? Belki de iri, yağlı karnına? Ya da..."

"Yeter!" dedi Wiglaf. "Bakalım, ansiklopedi ne diyor?"

Söylediği şey şuydu:

Adı: *Seetha von Flambe*
Bilinen diğer adı: *Doğudan Gelen Canavar*
Kocası: *Fangol von Flambe*
(Milattan Sonra 1143'te Şövalye Gristle McThistle tarafından öldürüldü.)
Çocukları: *3.684 adet*
Görünümü
Derisi: B*ataklık yeşili, pullu*
Boynuzu: *Yanık turuncu*

Seetha

Gözleri: *Var*

Dişleri: *İğrenç*

Yaşı: *Binin üstünde*

Diline doladığı sözü: *"Yürüyün, yakan top oynayalım! Hah hah ha!"*

En bilinen özelliği: *Kötü kokması... Çok, ama çok kötü!*

En şaşırtıcı yanı: *Altın meraklısı değil*

Hobisi: *İçinde ölüm olan tüm oyunlar*

Dünyada en çok sevdiği şey: *92. oğlu Gorzil*

"İşte şimdi gerçekten mahvoldum!" diye sızlandı Wiglaf.

"Durumun hiç iç açıcı görünmüyor Wiglaf," dedi Erica.

Üç arkadaş okumaya devam ettiler. Wiglaf sayfayı çevirdi. Birden hepsinin nefesi kesildi. Sayfanın başında şu yazıyordu:

Zayıf yönü: *"Bazı şövalyelere göre, zayıf yönü... Ba..."*

Sayfaya mürekkep dökülmüştü. Kelimenin kalan kısmı siyah bir lekeyle örtülmüştü.

"'Ba...' ne?" diye haykırdı Wiglaf. "Bunun ne olduğunu bilmem gerek."

Angus sayfayı Birader Dave'in masasında yanan muma tuttu. "Kelimenin sonunu çıkaramıyorum," dedi. "Fakat Seetha'nın zayıf yönü belki de Gorzil'inkiyle aynıdır; söz oyunları."

Erica "hayır" diye başını salladı. "İki ejderhanın da zayıf yönü aynı olamaz. Bunu *Sör Lancelot'un Elkitabı*'nda okumuştum."

"Fakat 'Ba' o kadar çok şey olabilir ki," diye belirtti Angus. Örneğin, "Bacanak. Baldıran. Balon."

"Bana öyle geliyor ki bu ejderhayı babadan kalma yöntemle, yani kılıcınla öldüreceksin," dedi Erica, Wiglaf'a. "Ben senin yerinde olsam Koç Plungett'ten ejderha şişleme konusunda ek ders alırdım."

Wiglaf ağzından şu sözlerin çıkmasını zor önledi: "Fakat ben bunları hayatta yapamam ki!"

"Ben sen olsaydım," dedi Birader Dave Wiglaf'a gözünü dikerek. "Şimdiden dua etmeye başlardım!"

Şatoda Gizli Oda

Angus, "Ba... Balkabağı olabilir," dedi. "Veya baldız. Veya..."

"Gitmemiz gerekiyor," diyerek araya girdi Erica. "Yoksa geç kalacağız. Teşekkürler Birader Dave!"

"Ba... Bacak veya baston," dedi Angus kütüphaneden çıkarken.

"Ben mahvoldum," diye sızlandı Wiglaf. "Şimdi gerçekten mahvoldum!"

"Umudunu yitirme," dedi Erica. "En kötüsü olsa bile bir ejderha tarafından öldürülmek onurlu bir ölümdür."

"Ama ben ölmek istemiyorum!"

"Ba... Baskül olabilir," diye devam etti Angus merdivenlerden inerken. "Basamak veya barometre."

"Binlerce şey olabilir," dedi Wiglaf. "Şu anda ortadan kaybolmak isterdim!"

Angus birden durdu.

"Yürüsene Angus!" dedi Erica.

"Kaybolmak," dedi Angus. Merdivenlerden tekrar yavaş yavaş inmeye başladı. Sesini alçaltarak, "Bu bana bir fikir verdi. Belki Lobelia Teyzem sana yardım edebilir, Wiglaf. Onun büyücü olduğunu söyleyenler var," dedi.

"Sen buna inanıyor musun?" diye sordu Wiglaf.

Angus "evet" dercesine başını salladı. "Annem her zaman Lobelia'nın insanları başka kılıklara soktuğunu söylerdi. Ayrıca, biliyor musun?.." Angus gülümsedi. "Mordred, şatoda Lobelia'ya bir oda verdi."

"Kımıldayın!" diye bağırdı Erica. "Geç kalıyoruz!"

Fakat Wiglaf olduğu yere çivilenmiş gibiydi. "Angus, Lobelia'nın odasında beni değiştirebile-

cek bir şey var mıdır dersin?" diye sordu. "Yani beni birkaç gün için gözden kaybettirecek bir şey?"

"Olabilir," dedi Angus sırıtarak. "Gidip görelim. Lobelia'nın odasının anahtarının Mordred Dayımın masasının üstündeki çivide asılı olduğunu biliyorum."

Erica, "Gizli işler çevirmek Ejderha Avcıları Okulu'nun kurallarına karşı gelmek demektir," diyerek onlara kuralları hatırlattı. Boynuna kurdeleyle taktığı Ayın Ejderha Avcısı Adayı madalyasını gösterdi. "Fakat merak etmeyin," diye ekledi. "Sadece ikiniz odaya giderseniz kimseye bir şey söylemem. Şimdi yolumdan çekilin. Şişleme dersine gidiyorum." Erica Wiglaf ile Angus'u kenara iterek geçti ve hızla merdivenlerden indi.

On dakika sonra Angus kapının mandalını kaldırdı. Mordred'in bürosunun kapısını açtı. İçeriye bir göz attı.

"Kimse yok," dedi fısıltıyla.

Wiglaf, Angus'un arkasından büroya girdi. Yakalanırlarsa okul müdürünün kendilerine ne yapacağını düşünmek bile istemiyordu.

Anahtarın asılı olduğu yere doğru yürüdüler. Tam yaklaştıkları sırada hafif bir iniltiyle irkildiler.

Wiglaf arka tarafa dönüp baktı. Aman Tanrım! Mordred oradaydı. Kadife kanepesine uzanmıştı.

Kırmızı pijamalarını giymişti. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor, kendi kendine mırıldanıyordu: "Altını olmayan bir ejderha. Yazık! Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor!"

Wiglaf rahat bir nefes aldı. Mordred'in, kederinden onları görecek hali yoktu.

Angus anahtarı usulca çividen aldı. Ardından da hızlıca bürodan çıktılar.

Angus koridorda kendini tutamayıp kahkahayı bastı. "Şu Mordred'in bebekten farkı yok!" dedi hayretle. "Hey, bana bak, Seetha'nın zayıf yönü bebekler olmasın."

"Saçmalama!" dedi Wiglaf. "Bence Seetha'nın zayıf yönünü hiçbir zaman bulamayacağız. Hem

o yarım sözcük 'be' ile değil 'ba' ile başlıyor. Artık tüm umudumu Lobelia Teyze'ye bağladım."

Wiglaf ile Angus karanlık koridordan aceleyle geçtiler. Sonunda Doğu Kulesi'nde geniş bir kapıya geldiler. Angus anahtarı deliğe soktu. Kapı açıldı!

Wiglaf içeri adım attı. Oda çok karanlıktı. Yutkundu. Gizli bir büyücünün odasına girmek belki de o kadar güzel bir fikir değildi. Ya bir tuzak varsa? Ya Lobelia, odasına izinsiz girenler için bir büyü yaptıysa?

Angus perdelere doğru ilerleyip onları açtı. Oda aydınlandı.

Wiglaf sağa sola baktı. Raflarda ısırgan otları ve şapkalı mantar kavanozları göreceğini umuyordu. Üzerinde "Görülmezlik İksiri" veya "Ejderha Savar" etiketleri bulunan şişeler göreceğinden ise emindi.

Fakat umduğunun aksine, zevkli döşenmiş bir oturma odasıydı burası. Düzinelerce büyük sandık duvar dibine sıralanmıştı. Karşı köşede üç kenarlı bir ayna duruyordu. Duvardaki halıların üzerine ünlü avcıların ejderha şişleme sah-

neleri resmedilmişti. Vahşi görüntüler Wiglaf'ın midesini bulandırdı.

"İksirlerini belki de sandıklarda saklıyordur." Angus birini kontrol etmek için eğildi. "Kapağı açık," dedi fısıltıyla.

Wiglaf kapağı kaldırmak için Angus'a yardım ederken kapı aralığından kuvvetli bir ses, "Durun bakalım!" diye seslendi.

Wiglaf ile Angus donup kaldılar.

"Hemen sandığın başından uzaklaşın! Hemen!"

Yeni Bir Wiglaf

Gizli bir ses, "Bana yüzünüzü dönün, üstüne vazife olmayan işlere burnunu sokan ufaklıklar," dedi. "Durun size bir bakayım, kimsiniz, nesiniz?"

Wiglaf sesin geldiği yere yüzünü dönünce korkudan tir tir titremeye başladı.

"Lobelia Teyze!" dedi Angus hayretle.

"Angus!.." Kadının şaşkınlıktan nefesi kesildi. Valizlerini yere bıraktı. "Ne işin var senin burda?"

"Ziyarete geldiğinizi bilmiyordum teyzeciğim," dedi Angus.

"Ama geldim işte," dedi Lobelia, Angus'a.

Wiglaf, Lobelia Teyze'nin da Mordred'inki gibi siyah gür saçları olduğunu fark etti. Gözleri de onunki gibi menekşe rengindeydi. Fakat Mordred şişmandı. Lobelia ise kürdan gibi zayıftı.

Büyücü kadın mutlu görünmüyordu. Wiglaf yutkundu. Ya onu kurbağaya dönüştürürse?..

Bir çift sıska av köpeği Lobelia'nın yanında duruyordu. Onlar da Angus'u tanıyıp havlamaya başladılar.

"Şşşş, İblis! Şeytan, susun!" dedi Lobelia. Mavi kadife pelerinini üstünden attı. Pelerininin altına gümüş rengi bir elbise giymişti. "Evet, söyleyin bakalım, neyin peşindesiniz? Mücevherlerimin mi?"

"Hayır, teyzeciğim," dedi Angus. "Odana izinsiz girdiğimiz için özür dileriz. Fakat bu çok acil bir durum. Bu, arkadaşım Wiglaf. Yardıma ihtiyacı var. Ejderha Seetha arkadaşımın peşine düştü!"

"Seetha?" diye bir çığlık attı Lobelia. "Şu Doğudan Gelen Canavar?"

Wiglaf "evet" anlamında başını eğdi.

"Demek peşinde olduğu kişi sensin! Ama neden?"

"Şey, ben... Kazayla onun oğlunu öldürdüm," diye açıkladı Wiglaf.

"Kötü," dedi Lobelia. "Buraya gelirken Solucangöbeği Köyü'nden geçtim. Seetha benden az önce oradaymış. Arkasında iğrenç kokusunu bırakmış." Lobelia burnunu büktü. "Biri şu ejderhaya bir şişe parfüm vermeli. Her neyse... Bana kalırsa Seetha bir hata yaptı gibi görünüyor. Oğlunu Solucangöbeği Köyü'ndeki iriyarı bir adamın öldürdüğünü sandı. Zavallı adama ne kadar çok işkence ettiğini anlatamam. Tam on sekiz sayfa bayağı kesir çözdürmüş diyorlar!"

"Size yalvarıyorum, daha fazla bir şey söylemeyin!" diye haykırdı Wiglaf.

"Seetha cuma günü öğleyin burada olacak," dedi Angus. "Wiglaf'a yardım edebilir misin, teyzeciğim?"

"Elbette yardım edebilirim."

Wiglaf yere diz çöktü ve, "Çok teşekkür ederim Lobelia Teyze!" Evet! Bir büyücü, sihirbaz ona yardım etmek için sihrini kullanacaktı! Baksanıza, neredeyse kurtulmuş sayılırdı. Lobelia'nın elini tuttu ve öpmeye çalıştı.

Lobelia elini hızla çekti. "Ayağa kalk!" diye emretti. Sonra Wiglaf'ın etrafında dolaşarak onu süzmeye başladı.

"Öncelikle," dedi Lobelia sonunda. "Şu Ejderha Avcıları Okulu üniformanı yok ederdim. Ayrıca şu modası geçmiş pantolonları... Deri bir tunik senin için uygun olur. Havuç rengindeki saçını meydana çıkarmak için kahverengi bir tunik olmalı."

Wiglaf hiç böyle bir sihirbaz görmemişti. Onun beklediği bu değildi.

Lobelia sandıklarına doğru ilerledi. Kapaklarını açmaya başladı. Birinden kollu bir gömlek ve bir sarı pantolon çıkardı. Bir başka valizden kahverengi botlar, diğerinden orman yeşili tozluklar ve bir de miğfer çıkardı.

"Bu miğferdeki koç boynuzları güçlülük simgesidir. Sen de öyle düşünmüyor musun?" diye sordu Lobelia. "Ayrıca şu kurt derisinden şal! Mükemmel bir şey! Viking etkisi yapmak için bunu omzuna atabilirsin."

Wiglaf Lobelia'nın verdiği kıyafetleri kollarına yığdı.

"Şu örtünün arkasına git ve üstünü değiştir. Korkma, seni gözetlemeyiz," dedi Lobelia. "Biliyor musun Wiglaf, insanı adam yapan giysileridir... Senin durumunda olanı delikanlı yapan... Haydi şimdi örtünün arkasına git! Hemen!"

Wiglaf şaşkınlıkla Angus'a baktı. Fakat yine de söyleneni yaptı. Böyle bir durumdayken bir büyücünün tarzını sorgulayacak değildi herhalde...

Wiglaf üstünden Ejderha Avcıları okulu tuniğini ve pantolonunu çıkardı. Bluzu giydi, ardından tozlukları ve sarı renkli pantolonu. Deri tuniği de başından geçirdi. Botları da giydikten sonra kurt postunu omzuna attı. İşte Viking tarzı. Son olarak da koç boynuzlu miğferi başına koydu. Örtünün arkasından çıkarken bir budala gibi hissetti kendini.

İblis ile Şeytan onu görünce havlamaya başladılar.

Angus kıkır kıkır güldü, Lobelia'nın sert baktığını fark edinceye kadar da gülmeye devam etti.

"Bana doğru dön Wiglaf," diye emretti Lobelia. "Yeni Wiglaf'ı göreyim!"

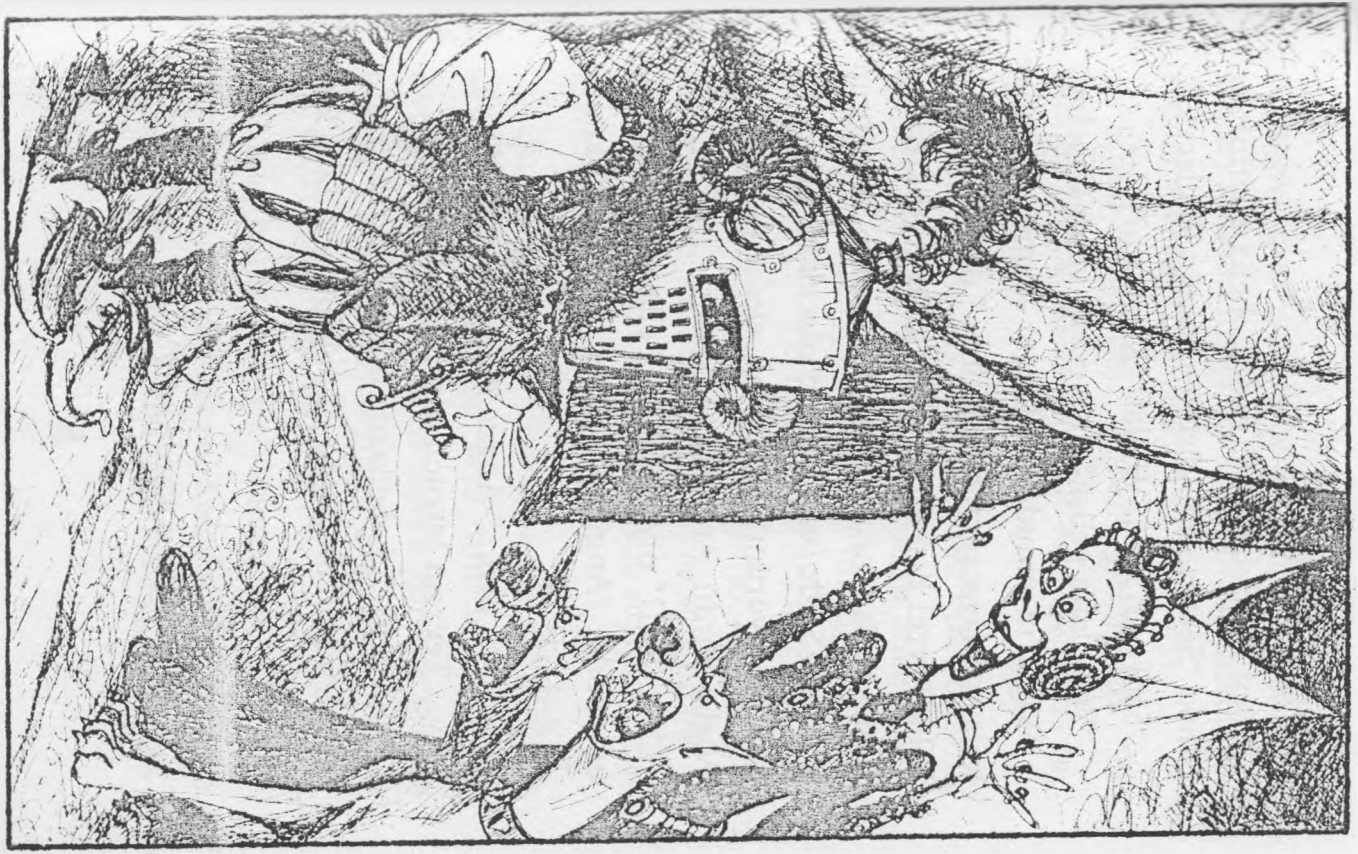

Wiglaf döndü.

"Ben bir dehayım!" dedi Lobelia ellerini çırparak. "Seetha seni görünce soluğu kesilecek!"

"Sahi mi?" dedi Wiglaf. "Kesin mi?"

"Yani, lafın gelişi," diye cevap verdi Lobelia.

Wiglaf'ın umudu kırılmıştı. "Bunun o kadar kolay olmayacağını biliyordum," dedi. "Ama Lobelia Teyze! Ben onun soluğunun gerçekten kesilmesini istiyorum! Yoksa o benim soluğumu kesecek! Sizde bana yardım edecek bir güç olduğunu biliyorum! Angus'un dediğine göre..." Wiglaf durdu. Arkadaşına baktı.

"Ne dedi?" diye sordu Lobelia. Sonra yeğenine döndü. "Angus?.. Konuş! Benim hakkımda ne dedin?"

"Şeyy... Ben..." Angus cılız bir sesle, "Yani... Şeyy... Teyzem büyücü olabilir dedim."

"Büyücü?.." Lobelia'nın buna çok kızdığı gözlerinden belli oluyordu. "Böyle bir şeyi sana kim söyledi?"

"Annem."

"Ne? Kendi kız kardeşim?"

Angus "evet" dercesine başını eğdi. "Senin insanları kılıktan kılığa sokabilme konusunda harikalar yarattığını söyledi."

"Şimdi anlıyorum." Lobelia gülümsedi. "Bu aslında doğru. Aslan Yürekli Kral Richard'ı hiç duydunuz mu?"

Wiglaf ile Angus "duyduk" der gibi başlarını eğdiler. "Ben duruma el koymadan önce insanların ona ne dediğini de biliyor musunuz?" diye sordu Lobelia. "Tavuk Yürekli Richie. İşte ona bu sıfatı yakıştırmışlardı! Cesaretin, atılganlığın simgesi olan kırmızı tuniği giymesini ona kim tavsiye etti? Sakalını karartmasını ona kim söyledi? Ben! Evet, ben!"

"Onu değiştirdim," diye devam etti. "Seni de, Wiglaf. Dinle, Seetha seni tıfıl bir Ejderha Avcıları Okulu öğrencisi olarak görürse tavada kızartır! Üstelik duyduğuma göre bu onun en büyük zevklerinden biriymiş."

Wiglaf bunu duyunca yutkundu.

"Fakat," diye devam etti Lobelia. "Seetha seni kudretli, güçlü bir kahraman olarak görürse, sa-

na saygı gösterir. Belki de kim bilir?.. Öldürmekten bile vazgeçer."

"Umarım," dedi Wiglaf. "Teşekkür ederim Lobelia Teyze."

Lobelia gülümsedi. "Bir kahraman gibi giyin Wiglaf, o zaman herkes sana bir kahramana gösterdiği saygıyı gösterir!"

Ejderha Annenin Öfkesi

Angus, "Özür dilerim, Wiglaf," dedi. Lobelia'nın odasından çıktılar.

"Ben de," dedi Wiglaf. Koç boynuzlu miğferini düzeltti. O kadar ağırdı ki! Kurt postu kaşkol da boynunda kaşıntı yaptı. En kötüsü de, bu aptal kıyafetin Seetha'yı korkutacağına inanmıyor olmasıydı. Keşke kendi kıyafetini Lobelia'dan geri almış olsaydı. Diğer çocuklar onu böyle gördüklerinde kesinlikle dalga geçerlerdi.

Mordred'in bürosuna ulaştılar. Angus kapıyı açıp içeri girdi.

Wiglaf odaya bir göz attı. Mordred uyuyordu.

Angus anahtarı yerine koymak için uzandı.

Tam bu sırada Mordred gözlerini açtı.

"Angus?" dedi. "Ne dolaplar çeviriyorsun?" Sonra kapıda Wiglaf'ı gördü.

"Bak sen!" diye bağırdı. Yattığı yerden doğruldu. "Sen de kimsin?"

Wiglaf müdürün odasına girdi.

"Şey, bu benim kahraman kıyafetim efendim," dedi.

"Seetha'yı korkutmak için," diye ekledi Angus.

"Kapa çeneni!" dedi Mordred. "Şu bir işe yaramayan, altını olmayan ejderhanın adını anma bana!"

Mordred yüzünü büyük kırmızı mendiliyle sildi. Wiglaf'a döndü. "Tanrı aşkına, böylesine aptalca bir kıyafeti nereden buldun?"

"Lobelia Teyze verdi bu kıyafeti efendim," dedi Wiglaf.

"Lobelia mı? Belli belli... Tam Lobelia'lık iş!" Sonra gözleri dehşetle açıldı.

"Ne diyorsunuz siz?" diye haykırdı. "Lobelia burada mı?"

"Evet Dayı," dedi Angus.

"Geleceğini söylememişti. Herhalde ne kadar kalmayı planladığını da söylememiştir?" diye sordu Mordred.

Angus "hayır" anlamında başını salladı.

"Bu, ölümden beter biliyor musunuz! Lobelia ile beş dakika birlikte olmak bile tam bir eziyettir!" dedi hiddetle. "Haydi çocuklar! Çıkın gidin! Son huzurlu dakikalarımın keyfini çıkarmam için beni yalnız bırakın!"

Wiglaf dertli müdürün odasından çıkarken masada bir gazete gördü. Gazetenin manşeti Wiglaf'ın gözlerinin korkudan faltaşı gibi açılmasına neden oldu.

Wiglaf *Ortaçağ Haber Gazetesi*'ni elleri titreyerek masadan aldı. Angus Wiglaf'ın omzundan gazeteye baktı. Birlikte okudular:

EJDERHA ANNENİN ÖFKESİ
Gorzil, Erkek, Annesinin Sevgili 92. Oğlu

KILKÖY, 32 Eylül

Doğudan Gelen Canavar olarak da bilinen ejderha Seetha çok öfkeli. O ve ikinci eşi Fan-

gol'un 3.684 yavrusu var. Ama bunlardan özellikle bir tanesi her zaman için onlar için çok önemli olmuştu.

"Gorzil özeldi," diyordu annesi muhabirlere Kılköy'ü ateşe vermeden az önce. "Onu öldüren zalimi bulursam, ne yapacağımı henüz bilmiyorum. Fakat bu hiç iyi bir şey olmayacak!"

En Berbat Kokulu Ejderha Ödülü'nün ömür boyu sahibi Seetha, eğlenceye düşkün bir ejderha olarak biliniyor. Seetha'nın en büyük zevki, oynamak. Ancak kurbanlarıyla oynamak. Nice cesur şövalyeyi nasıl öldürdüğünü anlatmasak daha iyi, çünkü insanın tüylerini ürpertecek kadar korkunç sahnelerden söz etmek zorunda kalırız.

Seetha'nın sevgili oğlunu öldüren savaşçıya sadece "hoşça kal" diyebiliriz!

Wiglaf'ın boğazı düğümlendi. Hayatında hiç bu kadar korkmamıştı. Şimdi nerdeyse Lobelia'dan kendisini kurbağaya dönüştürmesini isteyecekti. O zaman en azından hayatta kalırdı!

Ejderha Yarın Geliyor!

Wiglaf o gece gözünü kırpmadı. Perşembe sabahı, bugün hayatımın son günü olabilir düşüncesiyle kalktı yataktan!

Öyleyse bu son günü iyi bir şekilde geçirmek için elinden geleni yapmalıydı.

Kahraman kıyafetini giydi ve kılıcını da kemerine soktu. Kahvaltıya inip biraz tavada yılanbalığı yedi. Sonra arkadaşlarıyla birlikte Ejderha Bilimi dersine doğru yöneldi.

"Bardak olmasın!" dedi Wiglaf yürürken. "Kırık bir bardak..."

"Belki de balyozdur," dedi Erica.

"Ama Seetha'ya bir balyoz ne yapabilir ki?" dedi Angus. "Seetha bir balyozu ancak kulağını temizlemek için kullanabilir."

Wiglaf yine boynunu kaşıdı. Kurt postu, boynunda kızarıklık yapmıştı. Angus'la Erica akla gelebilecek "Ba" ile başlayan tüm kelimeleri gözden geçirip Seetha'nın zayıf yönünü bulmaya çalışıyorlardı. Wiglaf, arkadaşlarının kendisine yardımcı olmaya çalıştıklarını biliyordu. Ancak hiç umudu yoktu. Seetha'nın zayıf yönünü tahmin etmek imkânsızdı!

Üç arkadaş sınıfa girdiler.

"Bakın! Bakın!" diye çığlık attı Torblad. "İşte Pabucumun Kahramanı geliyor!"

Wiglaf önemsemiyormuş gibi görünmeye çalıştı. Bir gün önce çocuklar onu çok kızdırmışlardı. Miğferinde inek boynuzları olduğunu söylemişlerdi. Yanlarından her geçtiğinde, "Mööööö!" diye bağırıyorlardı. Ama en kötüsü şu, "Pabucumun Kahramanı" sözüydü! Bu bile Wiglaf'ın son gününü iyi bir gün olmaktan çıkarmaya yeterdi.

"Kes sesini Torblad!" diye feryat etti Erica. "Wiglaf'ın yerinde olmak ister miydin?"

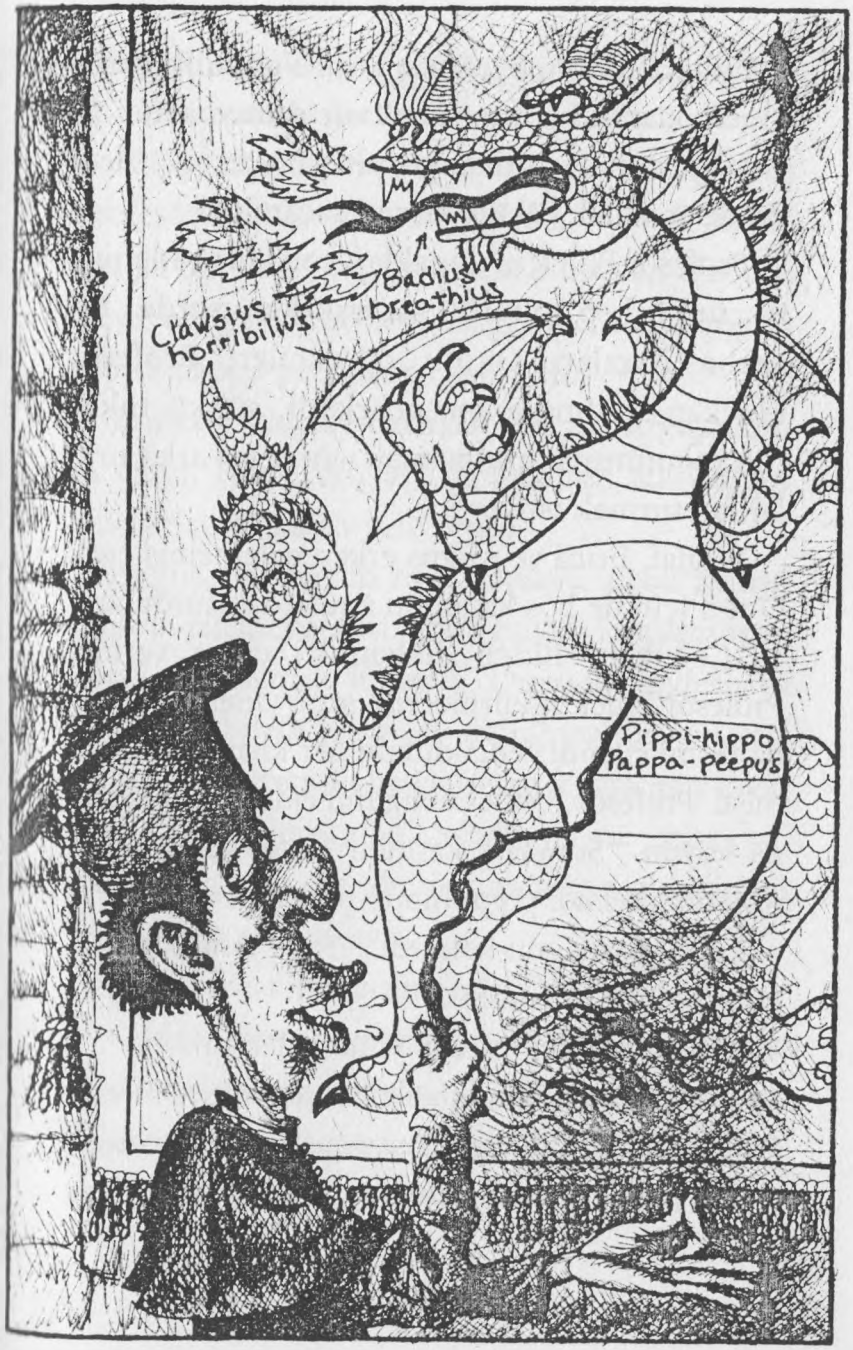
Badius
breathius
Clawsius
horribilius
Pippi-hippo
Pappa-peepus

Ejderha Bilimi öğretmeni, ince uzun Profesör Pluck odanın kapısının önünde duruyordu.

"Öğrenciler, lütfen gürültüyü kesin!" dedi Profesör Pluck tükürüklerini saçarak.

Profesör Pluck'ın dudakları çok fena çatlamıştı, çünkü hep tükürük saçarak konuşurdu. Ejderha Avcıları Okulu öğrencileri Profesör Pluck'ın sınıfına erken gelirlerdi, çünkü tükürük yağmuruna tutulmamak için hepsi arka sıralarda oturmak istiyordu.

Wiglaf, Erica ve Angus erken gelememişlerdi. Onun için de boş kalan ön sıralarda oturdular.

"Çocuklar, lütfen dikkatinizi derse verin!" Profesör Pluck tükürüklerini saçtı yine. Bir ejderha resmi çıkardı. Vücudunun her kısmı işaretlenmişti. Profesör Pluck çubuğunu ejderhanın karnına koydu. "Şuradaki karındır," dedi sınıfa. "Bunun bilimsel adı pippi-hippo-pappa-peepustur."

Erica parmağını kaldırdı. "Tane tane söyleyebilir misiniz, efendim?"

"Tabii," dedi Profesör Pluck. "P-i-pp..."

Wiglaf bütün bunlarla ilgilenmiyordu. Profesör Pluck'ın onu tükürük yağmuruna tutmasına da aldırmıyordu. Gözleri ejderha çizelgesinde, öylece

bakıyordu. Fakat tek görebildiği şey Birader Dave'in kitabındaki Seetha'nın yüzüydü.

"Pippi-hippo-pappa-peepus," diye devam etti Profesör Pluck. "Yarı sindirilmiş yiyecek parçalarıyla doludur. Bu, bir memeli hayvan olabilir. Veya bir güvercin... Mızrağı ejderhanın pippi-hippo-pappa-peepusuna saplayın."

Profesör Pluck ejderhalarla ilgili bir yığın bilgi verdi. Fakat Wiglaf'ı ilgilendiren tek bir şey vardı: Seetha yarın geliyordu!

Angus, Seetha'nın zayıf yönünü hiçbir zaman tahmin edemeyecekti. Erica büyük konuşmuştu. Tabii, konuşmak kolaydı. Onun da ejderhaya karşı yapabileceği bir şey olduğuna ihtimal vermiyordu. Ayrıca Lobelia'nın şu kahraman kıyafeti?.. Ne önlem ama! Seetha'ya vız gelecekti. Kurt postunun altında bir kahraman olmadığını bir bakışta anlayacaktı.

Kendisine kim yardım edecekti?

"Ejderhanın pippi-hippo-pappa-peepusunda başka neler bulabilirsiniz?" dedi Profesör Pluck tükürüklerini saçarak. "Belki bir porsiyon domuz veya..."

Wiglaf birden Profesör Pluck'ın söylediklerini duydu. Domuz! Domuz! DOMUZ! Evet! Papatya ona yardım edebilirdi! Doğru, o bir domuzdu. Fakat o tanıdığı insanların çoğundan daha akıllıydı. Üstelik sihirbaz Zelnoc ona büyü yaptığından beri Papatya, Domuz Latincesi konuşabiliyordu. Belki ona kendini nasıl koruyacağını söyleyebilirdi. Söyleyemese bile Wiglaf onu görmek istiyordu.

Ejderha Bilimi dersinden sonra Wiglaf kümese doğru ilerledi.

"Papatya?.." dedi Wiglaf yavaşça. Tavukları rahatsız etmek istemiyordu. "Nerdesin?"

Wiglaf pis zeminde ayak sesleri duydu. Tavuklar kanatlarını çırpıp gıdakladılar.

"Benim, Papatya!" diye haykırdı Wiglaf.

"Iglaf-Way?" dedi Papatya.

"Tabii ki benim." Wiglaf başındaki koç boynuzlu miğferi çıkardı. "Şimdi beni tanıdın mı?"

Papatya ve tavuklar onun kahraman görünümüne alışınca, Wiglaf domuzuyla birlikte oturdu. Papatya Wiglaf'a sokuldu ve onun Gorzil'in annesi hakkında söylediklerini dinledi.

"Eetha-Say?" Papatya'nın nefesi kesildi. *"Oğudan-day elen-gay anavar-cay!"*

"Evet, Doğudan Gelen Canavar." Wiglaf kederli bir şekilde başını eğdi. "Zayıf yönü 'Ba' ile başlıyor. Ne yazık ki, bütün bildiğim bu."

Papatya titrek bir sesle, *"Astırma-pay?"* dedi.

"'Ba' ile başlıyor 'Pa' değil. Ama ne olursa olsun Seetha'nın seni ele geçirmesine hiçbir zaman izin vermem, Papatya!" Bunu söyledikten sonra uzun burnuna bir öpücük kondurdu. "Ejderha yarın öğleyin burada olacak. O zaman ben ne yapacağım?"

"Elnoc'u-Zay ağır-çay," diye cevap verdi domuz.

"Büyücü?.." dedi Wiglaf. "Ama Zelnoc'un büyüleri her zaman ters gider. Bunu kendisi de söylemişti. Ona rastladığımızda yanlışlarını düzeltmekle meşguldü."

"Oay-aman-zay im-kay?" diye sordu Papatya.

"Kim, gerçekten?" Wiglaf bir süre düşündü. "Tamam, Papatya," dedi sonunda. "Zelnoc'u çağıracağım. Beceriksiz bir büyücü, hiç büyücü olmamasından iyidir."

Cesaret Verici Bir Büyü

Ejderha Avcıları Okulu'nda herkes bir büyücüyü nasıl çağıracağını bilirdi. Wiglaf'ın yapacağı tek şey, Zelnoc'un adını üç kere tersten okumaktı.

Wiglaf tavuk kümesinin kirli zeminine parmağı ile ZELNOC yazdı.

Sonra bir de tersten yazdı: CONLEZ.

"Conlez, Conlez, Conlez," diye seslendi.

Birden ufak bir duman belirdi. Bu duman sonra büyüyerek mavi renkte bir sütun şeklini aldı. Aniden dumanın içinden Zelnoc çıktı. Başında sivri uçlu bir şapka vardı ve mavi cüppesi de yıldızlarla donanmıştı.

"Buna inanamıyorum!" diye bağırdı Zelnoc. "Bir kümese mi çağrıldım?" Wiglaf'a döndü. "Sen kimsin? Bekle! Kim olduğunu söyleyeceğim. Dilimin ucunda. Sen beni Büyücüler Bataklığı'ndan çıkarmaya çalışmıştın. Adın Wigwam, doğru mu?"

"Wiglaf, efendim. Geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Seçme hakkım olduğunu mu sanıyorsun?" Zelnoc başını "hayır" dercesine salladı. "Böyle bir şey yok. Biz büyücüler ne zaman çağırılırsak ortaya çıkarız. Bu Büyücüler Kuralı No: 598'dir.

Papatya söze girdi.

"Erhaba-may üyücü-bay."

"Merhaba, domuz! Domuz Latincesi'ni konuşmayı da nereden öğrendin? Dur! Hatırlıyorum. Yanlış büyü yapmıştım," dedi Zelnoc iç çekerek. "Benim büyülerim hep böyle olur. Evet, senin için ne yapabilirim, Wiglump? Çabuk söyle! Büyücüler Kongresi'ne geri dönmek istiyorum. Muhteşem Zizmor henüz gösterisine yeni başlamıştı. Yani, inanamazsınız... Bir-iki sürüngen gözü ve birkaç damla yarasa kanıyla neler

yapabiliyor! Hele yeni sihirli değneğini görseniz! On kat daha hızlı. Bütün büyüleri çok daha kısa sürede tamamlıyor."

"Bana da hızlı bir büyü gerek zaten," dedi Wiglaf. "Çünkü ejderha Seetha yarın beni öldürmeye geliyor."

"Seetha?.." Zelnoc Wiglaf'ın yanından geri çekildi. "Batıdan Gelen Baş Belası?"

"Hayır," dedi Wiglaf. "Doğudan Gelen Canavar."

"Hımm," dedi Zelnoc. "Bu dediğini hiç duymamıştım."

"Evet, beni yakalamak için geliyor," dedi Wiglaf büyücüye. "Ölmekten korkuyorum! Onun için seni çağırdım. Bana yardım etmek için bir büyü yapabilir misin?"

Zelnoc kulağını kaşıdı. "Cesaret verici bir büyü gerekli sana. Ama acaba bunlardan birini hatırlayabilir miyim?.."

Zelnoc bir dakika kadar düşündü. Sonra parmaklarını şakırdattı. "Buldum. Çabuk, Wigloaf! Unutmadan söyleyeyim."

Zelnoc cüppesinin kollarını yukarı çekti. Kollarını Wiglaf'a doğru uzattı. Parmaklarını şıklattı.

"Bütün bunlar biraz gevşemek içindi," dedi. "Pekâlâ. Üçe kadar say, domuz."

"İr-bay," dedi Papatya. *"Ki-iay. Ç-üay!"*

Zelnoc şarkı söylemeye başladı:

"Güller kırmızıdır...
Menekşeler mavi...
Şeker..."

"Özür dilerim, efendim?" Wiglaf araya girdi.

"Bir büyücüyü asla büyünün ortasında durdurma!" diye bağırdı Zelnoc. "Asla!"

"Fakat cesaret verici büyünün bu şekilde başladığından emin misiniz?"

Zelnoc bir dakika kadar düşündü. "Pek emin değilim," Parmağı ile başına hafifçe vurdu. "Cesaret büyüsü? Nerdesin? Ah! İşte orada! Tekrar say, domuz!"

Papatya tekrar saydı.

"İr-bay," dedi Papatya. *"Ki-iay. Ç-üay!"*

Zelnoc elinin birini kalçasına koydu. Diğer kolunu kıvırdı ve yana koydu. Sonra da şarkı söylemeye başladı:

"Ben bir küçük cezveyim!
Elden ele gezmeyim..."

"Ur-day üyücü-bay!" diye bağırdı Papatya.

"Efendim!" diye haykırdı Wiglaf. "Bu da değil, bu olamaz!"

"Off! Zizmor'u çağıracağım. O doğrusunu bilir."

Zelnoc gözlerini kapattı ve şarkısını söyledi: "Romziz, Romziz, Romziz!"

Hiçbir şey olmadı.

Bir kere daha denedi: "Romziz, Romziz, Romziz!"

Yine bir şey olmadı.

"Olmuyor! Olmuyor! Olmuyor!.." diye gürledi Zelnoc. Sivri uçlu şapkasını yere attı ve üstünde zıplamaya başladı. Bir yandan da durmadan, "Romziz! Romziz! Romziz!" diye var gücüyle haykırıyordu.

Birden "poof" diye bir ses çıktı ve ortalığı dumanlar kapladı. Kırmızı duman! Sarı duman! Parlak mor duman!

Tavuklar gıdaklayarak kümesten dışarı fırladılar.

"Oş-kay, Iglaf-Way!" diye seslendi Papatya.

Fakat Wiglaf olduğu yerde duruyordu. Duman girdap gibi dönerek büyük sütunlar oluştururken Wiglaf olanları şaşkınlıkla izliyordu. Her bir sütundan duman rengi cüppe giymiş bir büyücü çıktı. Hepsi birden iki düzine kadardı. Büyücüler etrafa bakarak mırıldanıyorlardı.

"Zelnoc?.." dedi Wiglaf fısıltıyla. "Bunlar senin arkadaşların mı?"

"Olamaz!" dedi Zelnoc. "Kongredekilerin hepsini çağırdım!"

Çok uzun, kırmızı cüppeli ve parlak kırmızı gözlü bir büyücü elindeki sihirli değneğini yere vurdu. Diğerleri sessiz ve sakindiler.

"Beni çağırdın mı?" diye Wiglaf'a sordu pelerinli büyücü.

"Şeyy... Hayır, efendim," dedi Wiglaf. "Yani, Zelnoc düşündü ki..."

"Zelnoc!" Kırmızı pelerinli büyücü hışımla döndü. "Sen!.. Tahmin etmeliydim!"

"Özür dilerim Muhteşem Zizmor," dedi Zelnoc. Yerden paçavraya dönmüş olan şapkasını alıp başına koydu. "Ben sadece seni çağırmak istemiştim."

Muhteşem Zizmor at gibi kişnedi.

"Pekâlâ, istediğin şey neydi?"

"Bu zavallı çocuk yarın Seetha ile savaşmak zorunda," dedi Zelnoc. Wiglaf'ı ileri doğru itti.

"Seetha?" Zizmor'un nefesi kesildi. "Doğudan Gelen Canavar?"

"Evet, efendim," diye cevap verdi Wiglaf.

Birkaç büyücü aralarında umutsuzca fısıldaştılar: "Ondan kurtulmak imkânsız. Zavallı çocuk. Hiç şansı yok!"

"Bu yüzden seni çağırdım," dedi Zelnoc. "Kendi kendime, 'Zelnoc, eski kafa, bu zavallı çocuk için cesaret verici büyüyü Zizmor'dan başka kim yapabilir?' dedim."

Zizmor kaşının birini kaldırdı. "Hoş bir rastlantı ki şu sıralar yeni bir büyü üzerinde çalışıyorum. Fakat bu büyü henüz deneme aşamasında."

"Ne olursa olsun, ben denemeye hazırım!" dedi Wiglaf. "Lütfen, efendim! Bana yardım edin!"

"Pekâlâ," diye cevap verdi Zizmor. "Edeceğim. Hem de büyük bir zevkle. O ateş soluklu canavardan intikamımı alacağım!"

"İntikamımı mı dediniz?" diye sordu Wiglaf.

"Seetha benim kulemi yaktı," dedi Zizmor. "Ortada hiçbir neden yokken üstelik. Sadece zevk olsun diye kulemi yaktı." Muhteşem Zizmor başını salladı. "O zamandan beri de marangozlar, boyacılar, tesisatçılar, taşçılar ve duvarcılar kuleyi yeniden inşa etmeye çalışıyorlar. İşleri bitince bana çıkaracakları faturayı düşünmek bile istemiyorum." Kırmızı gözlerini kapattı. Sakinleşmek için derin nefes aldı.

"Pekâlâ, oğlum," dedi gözlerini yeniden açarak. "Cesaretini artırmaya hazır mısın?"

"Hazırım, efendim," diye cevap verdi Wiglaf.

"Ben sana bunun iki mislini vereceğim," dedi Zizmor. "Yo yo, Seetha için üç misli. Benim üç misli büyüm uzun süre devam etmez. Fakat kısa süreli de olsa çok etkilidir!"

"Ol-bay ans-şay Iglaf-way!" diye fısıldadı Papatya.

Muhteşem Zizmor ve arkadaşları Wiglaf'ın çevresinde bir daire oluşturdular. Hepsi Wiglaf'a doğru kollarını uzattı. Zizmor alçak sesle şarkı söylemeye başladı:

"Kenetlensin ellerimiz,
Birleşsin güçlerimiz.
Şu korkak, yüreksiz
Cesaretsiz cılız çocuk
Korkusuz bir yiğide dönüşsün!"

Zizmor'un değneğinden kıvılcımlar çıkmaya başladı.

Wiglaf'ın soluğu kesilmişti. Başından aşağı kıvılcımlar dökülüyordu. Hızlı esen rüzgâr kulaklarında uğulduyordu. Büyücüler Wiglaf'ın çevresinde girdap gibi dönmeye başladılar.

Wiglaf bundan sonra olan biten hiçbir şeyi hatırlamıyordu.

Büyücüler gözlerini dikmiş ona bakıyorlardı.

Zelnoc'un yüzü Wiglaf'ınkine yakınlaşmıştı. "Konuş benimle, delikanlı!" diye bağırdı. "Benimle konuş!"

Büyük Hata

Wiglaf, "Seetha nerede?" diye homurdandı. "Bu çirkin ejderha nerede?"

"Yarın geleceğini söylemiştin," dedi Zelnoc.

"Yarına kadar bekleyemem," diye haykırdı Wiglaf.

Yerden koç boynuzlu miğferini kaptı, başına koydu. "Dünyayı bugün Doğudan Gelen Canavar'dan kurtaracağım! Önce Seetha'nın boğazını keseceğim!" Kılıcını çekti ve havada salladı. "Sonra kılıcı kalbine saplayacağım!" Bağırarak öne doğru hamle yaptı. "Al şunu, leş yiyici alçak!"

"Sevgili dostum," dedi Zelnoc. "Yapmış olduğun üç misli büyü galiba biraz fazla kaçtı."

"Saçma," diyerek alay etti Zizmor. "Tamam, büyücü arkadaşlar!" diye seslendi diğer büyücülere. "Bizim buradaki görevimiz sona erdi. Şimdi kongreye dönelim, olur mu? Kutlamaya yetişelim."

"Zizmor, beni bekle!" dedi Zelnoc. "İyi şanslar Wigloop!"

"Şans?.. Şansa kimin ihtiyacı var?" dedi Wiglaf hayretle. "Benim yok! Çünkü ben cesurum!"

"Öylesin," dedi Zelnoc, duman tekrar kümesi doldurmaya başladığında.

On saniye sonra dumanla birlikte büyücüler ortadan kayboldu.

Wiglaf kılıcını salladı ve bağırdı:

"Haydi çık karşıma Seetha!
Göster kendini sıkıysa!
Ejderha Avcıları Okulu burası,
Korkaklık gelmez aklıma!"

Papatya, kümesin kapısına doğru koştu. Ve ona seslendi, "Ekle-bay, Iglaf-Way!"

"Bekleyemem," diye cevap verdi Wiglaf. "Öldürmem gereken bir ejderha var!"

Korkusuz Wiglaf şatonun avlusunda yürümeye başladı. Koç boynuzlu miğferinin tepesinden yeni botlarının ucuna kadar, her hücresi cesaretle doluydu. İstediği tek bir şey vardı; harekete geçmek!

"Demek Seetha eğlenceyi seven bir ejderha, öyle mi?" diye homurdandı. "İyi öyleyse! Kılıcı karnına sapladığım zaman görelim bakalım ne kadar eğlenecek!"

Wiglaf Sör Mort'un 1. Sınıf öğrencilerini şatonun merdivenine çıkardığını gördü. Çöp Toplama dersiydi. Bu, Mordred'in fikriydi. Şatonun avlusundaki çerçöpü böyle toplatıyordu.

"Wiglaf!" diye seslendi Erica. "Seni arıyorduk!" Erica ile Angus gruptan ayrıldılar ve koşarak Wiglaf'ın yanına geldiler.

Angus elindeki kâğıdı salladı. "Ba... listesine başladım. Seetha'nın zayıf yönünü bulacağım! Dinle; bale, banka, bamya, bank, baba, bakır..."

"Yeter!" diye haykırdı Wiglaf. "Seetha'nın zayıf yönünden bana ne? Onu kendi kılıcımla yok edeceğim!"

Erica'nın gözleri faltaşı gibi açıldı. "Wiglaf! Sana ne oldu böyle? Nereye gidiyorsun?"

"Doğudan Gelen Canavar'ı bulmaya gidiyorum! Onun, peşime düşmesini beklemeyeceğim. O beni yakalamadan önce ben onu yakalayacağım! Sonra da onu bin parçaya böleceğim!"

"Tamam, Wiggi!" Erica yumruğunu sıktı. "Gerçek bir ejderha avcısı gibi konuşuyorsun!"

Wiglaf omuzlarını dikleştirdi. Bekçi kulübesini geçti. Asma köprüye doğru yürüdü. Erica ile Angus'un Wiglaf'tan geri kalmamak için koşmaları gerekiyordu.

"Bak!" diye bağırdı Angus. Birden durdu. "Tuhaf bir yaratık geliyor!"

"Yaratık?.." Wiglaf kılıcını çekti. "Sakın korkmayın! Ben sizi korurum!"

Angus'un işaret ettiği yere baktı. Dev gibi bir tavşan seke seke köprüye doğru geliyordu.

"Kaçın!" diye feryat etti tavşan sekerek giderken. "Kendinizi kurtarın!"

Wiglaf kılıcını tekrar kemerine soktu. Böylesine çaresiz, aciz yaratığa karşı kullanacak hali yoktu.

"Tavşanı duydun!" dedi Angus. "Çabuk şatoya!" Wiglaf'ı üstündeki kurt postundan tuttu.

Onu bekçi kulübesine doğru sürüklemeye çalıştı.

"Bırak beni!" diye bağırdı Wiglaf.

Tavşan sıçrayarak daha yakına geldi. Wiglaf onun tavşan olmadığını anlamıştı. O tavşan kılığında bir adamdı.

Erica tavşana baktı. "Yorick!" dedi. "Sen misin?"

"Benim," dedi tavşan. "Hata yaptığımı söylemeye geldim. Seetha buraya cuma günü öğlen gelmeyecek. Yani, rüzgârın hızını duman bulutunun genişliği ile çarpmam gerekirdi. Sonra bölmem..."

"Haydi söyle, Yorick!" diye homurdandı Wiglaf.

"Seetha perşembe günü öğleyin burada olacak," dedi Yorick onlara.

"Ama bugün perşembe!" dedi Angus. "Üstelik neredeyse öğlen oluyor!"

"Evet," dedi Yorick. "Ayrıca bilmeniz gereken bir şey daha var: Seetha burada!"

Zorlu Savaşa Doğru

Wiglaf gökyüzüne baktı. Çok uzakta ufak, koyu renkte bir bulut gördü. Havayı kokladı. "Öff!" Çürük yumurta gibi kokuyordu.

Wiglaf koç boynuzlu miğferini başına geçirdi. Üstündeki kurt postunu silkeledi. Kılıcını çekti. Sonra köprünün üstünde erkekçe bir tavır takındı.

"Seetha, hayata veda etmek için çok az zamanın kaldı!" Wiglaf gökyüzüne bakarak kükredi. "Ben seni kılıçtan geçirmek için doğmuşum!"

Yorick, Wiglaf'ın yanından yavaş yavaş ayrıldı ve giydiği tavşan kıyafetiyle ne kadar hızlı koşabilecekse o kadar hızla köprüde koşmaya başla-

dı. Bir yandan da, "O burada! Seetha burada!" diye feryat ediyordu.

Mordred başını kulenin camına dayamıştı. "Seetha burada mı?" diye haykırdı. "Eyvah!"

"Seetha kötü kaderiyle buluşmaya geliyor!" diye seslendi Wiglaf müdüre. "Buluşmak için geldiği kişi de benim," diye de ekledi. "Onun kötü kaderi benim!"

"A, evet, doğru." Mordred, yüzü, üstündeki kırmızı pijama gibi kızarıncaya kadar bağırdı.

"Herkes şatoya! Çabuk olun! Sen de, Eric!"

"Hayır!" diye müdüre seslendi Erica. "Ben burada kalıp ejderha ile savaşacağım!"

"Galiba ben de," dedi Angus.

Wiglaf gökyüzüne baktı. Koyu renkteki bulut Ejderha Avcıları Okulu'na doğru hızla ilerliyordu.

"Angus!" diye bağırdı Mordred. "İçeri gel! Ejderhanın seni yakalamasına seyirci kalırsam annenin bana ne yapacağını biliyor musun?"

"Özür dilerim, Wiglaf!" Angus omuz silkti. Sonra umulmadık bir hızla şatoya doğru koşmaya başladı.

Koyu renkli bulut aşağı iniyordu.

"Sen de, Eric!" diye seslendi Mordred. "İçeri!"

"Hayır, efendim!" diye haykırdı Erica. "Wiglaf'ın yanında savaşacağım!"

Bulut daha da aşağı indi. Çürük yumurta kokusu daha da arttı.

"Şatoya!" diye kükredi Mordred. "Hemen şimdi!"

Bulutu aydınlatarak gök gürledi.

"Asla!" diye haykırdı Erica. "Arkadaşımı bu savaşta yalnız bırakmayacağım! Bu, Ejderha Avcıları'nın 37. kuralı!"

Mordred'in yüzü bir kere daha pijaması gibi kızardı.

"Sana şatoya gelmeni emrediyorum!" diye haykırdı. "Şimdi buraya gel!.. Ya da Ayın Ejderha Avcısı madalyanı teslim et."

Erica yutkundu. Madalyasını sıkıca tuttu.

"Dediğini yap!" dedi Wiglaf. "Seetha benim ejderham! Bu benim savaşım!"

Erica önce Mordred'e baktı, sonra tekrar Wiglaf'a.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Fakat bunu al." Ufak, keskin bir kamayı Wiglaf'a verdi. "Bu kama Sör Lancelot'un kataloğundan. Adı, Arı İğnesi. Şansın açık olsun, Wiggi!"

Erica sonra üzgün bir ifadeyle Wiglaf'ın yanından ayrıldı. Wiglaf kamayı botunun içine soktu. Şatonun dışında tek başına kaldı. Dumanlı, pis kokulu, gürleyen bulut Ejderha Avcıları Okulu'nun tam üstünde durdu.

"Seni bekliyorum, Seetha!" diye haykırdı Wiglaf.

Bulut aşağı doğru inmeye başladı. Sonra dumanın içinden Seetha'nın çirkin başı uzandı. Sarı gözleri kızarmıştı. Uzun olan dili ağzından dışarı fırlamıştı. "ÇOK BEKLEMEYECEKSİN MERAK ETME!" diye bağırdı.

Ejderhanın nefesi Wiglaf'a ulaşınca irkildi. Sanki bir çöp kamyonuna girmişti. Seetha kanatlarını açtı. Bulutundan aşağı doğru uçtu. Kale hendeğinin yanına kondu.

Pis kokusu da onunla birlikte konmuştu. Wiglaf, keşke Zizmor beni koku almayan birine dönüştürseydi, diye düşündü. Seetha iğrenç kokuyordu!

"BEN SEETHA'YIM!" diye kükredi ejderha. "BENİM SEVGİLİ OĞLUMU KİM ÖLDÜRDÜYSE ÖLMEYE HAZIR OLSUN!"

Ejderhanın Pençesindeki Wiglaf

Ejderhadan korkusu olmayan biri, "Gorzil'i ben öldürdüm!" dedi.

"Sen?.." Seetha dudaklarını gerdi. Wiglaf bunun bir gülümseme olduğunu tahmin etti. "SEN BİR PİREYİ BİLE ÖLDÜREMEZSİN!"

"İster inan, ister inanma!" diye bağırdı Wiglaf. "Evet, ben yaptım! Pinwick'li Wiglaf! Ejderha Avcısı!"

"ÖYLEYSE SÖYLE BANA WIGLAF, GORZIL NASIL ÖLDÜ? SENİN ŞU GÜLÜNÇ, KOMİK KIYAFETİNE GÜLEREK Mİ?"

"Gülerek öldü," diye cevap verdi Wiglaf. "Ona yaptığım sözlü şakalara gülerek. Söz oyununda benimle yarışamadı."

Seetha'nın nefesi kesildi. "ONUN ZAYIF YÖNÜNÜ BULMUŞSUN!" Gözlerinden portakal rengi gözyaşları akmaya başladı. Yaşlar pullu kabuklu yanaklarından aşağı akıyordu. Havayı kokladı. "BENİM GORZIL'İM MÜKEMMEL BİR EJDERHAYDI!" diye haykırdı. SEVGİLİ ÇOCUĞUM HIRSLI, ARZULU, AÇGÖZLÜ, OBURDU! TEMBELDİ! KABA, SERT, TERBİYESİZ, EDEPSİZDİ! ZALİM, İNSAFSIZ, YALANCI VE MERHAMETSİZDİ! O... MÜKEMMELDİ!"

Seetha akan burnunu pençesiyle sildi.

"EPEY GEVEZELİK YAPTIK!" diye homurdandı. "ARTIK KONUMUZA DÖNME ZAMANI!"

Seetha uçtu ve şatonun duvarına kondu. Etrafa baktı. Gözleri şatonun avlusunda duran, Plungett'in, üzerinde uygulama yapmak için kullandığı samandan ejderha maketine takıldı.

"SANA UFAK BİR NUMARA GÖSTEREYİM! BURADA SENİNLE BENİM BİRLİKTE OYNAYACAĞIMIZ BİR OYUN VAR, WIGLAF!" dedi hiddetle.

Boğazının arka kısmından kuru kuru öksürür gibi bir ses çıkardı. Ardından da hızla tükürdü. Ateşten bir top ejderha maketini tutuşturdu.

Mordred kulenin penceresinden başını uzattı.

"Özür dilerim, ejderha bayan?" diye seslendi.

Seetha pencereye doğru döndü. "SEN DE KİMSİN? "

"Mordred, ejderha bayan. Ben bu okulun müdürüyüm, yani Ejderha Av... Şeyy..." Seetha'yı başını eğerek selamladı. "Çocukla eğlenmeye devam et. Fakat, lütfen, okulu yakma!"

Seetha Mordred'in suratına doğru bir tükürük savurdu. Müdür, pencereden hemen uzaklaşarak kendini kurtardı.

Seetha sonra Wiglaf'ın yakınındaki çayıra uçtu. "ŞİMDİ... SENİ NE ŞEKİLDE ÖLDÜRSEM ACABA?.." Düşünceye dalarak pençesini balık puluna benzer kabuğunda gezdirdi. "SENİ HAMBURGER KÖFTESİ GİBİ KIZARTSAM MI, NE DERSİN?"

"Keyfin bilir, Seetha!" Wiglaf homurdandı. "Fakat miğferimdeki koç boynuzları üzerine yemin ediyorum, ölecek biri varsa o da sensin!"

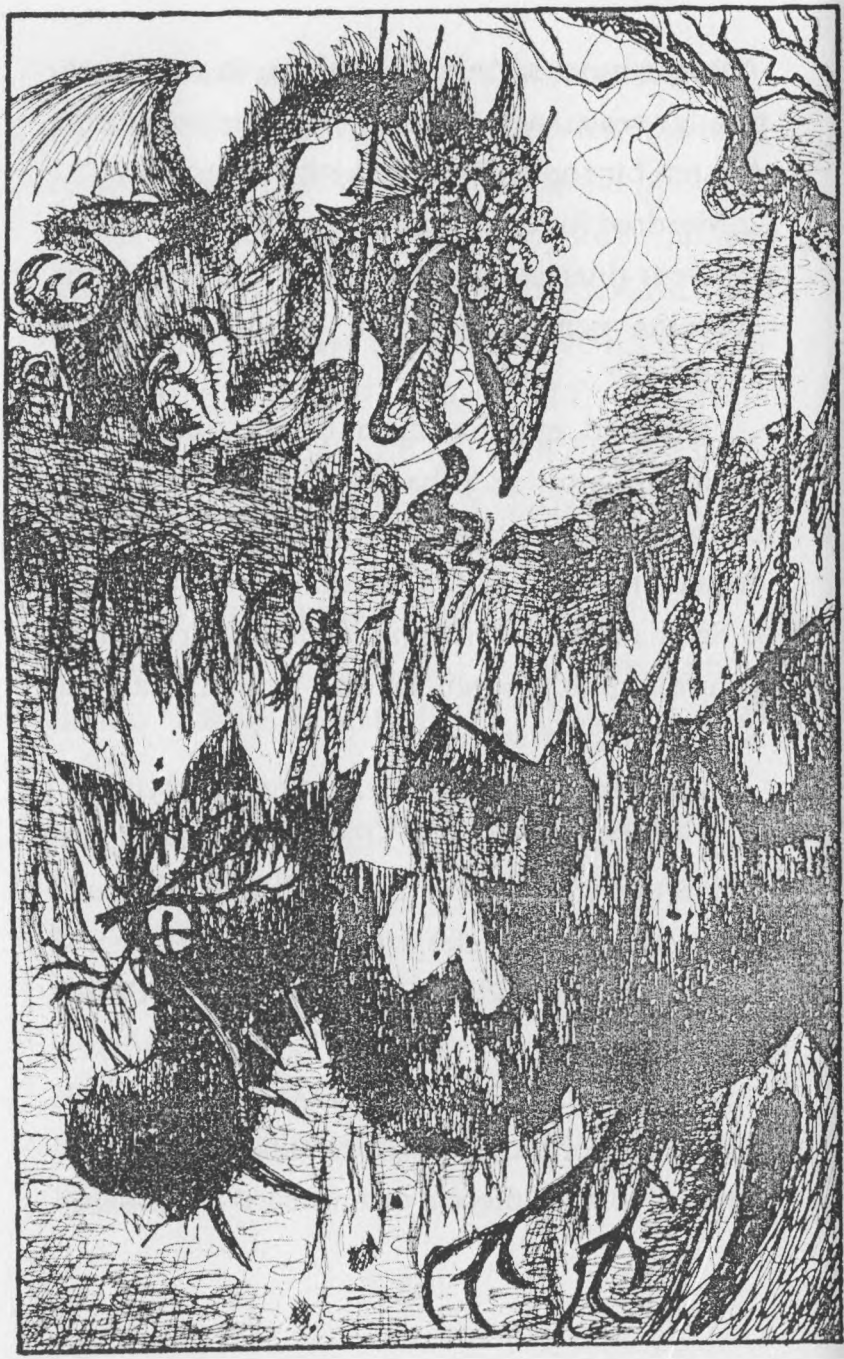

Kılıcını havada salladı ve savaş çığlığı atarak canavara saldırdı.

Seetha'nın gözleri şaşkınlıktan faltaşı gibi açıldı. Sonra sıcak soluğunu Wiglaf'a üfledi. Pis kokulu alevin rüzgârı Wiglaf'ı uçuracaktı neredeyse. Kurt postunun tüyleri alevler yalayınca cozurdayıp koktu. Kaşlarından ter akıyordu. Wiglaf buna rağmen ejderhaya doğru koştu.

Seetha bir pençe darbesiyle Wiglaf'ın kılıcını savurdu. Diğer pençesiyle de Wiglaf'a vurdu. Wiglaf kale hendeğinin kenarına kadar yuvarlandı.

Tam ayağa kalkarken Seetha yaklaşıp Wiglaf'ı kurt postundan yakaladı ve havaya kaldırdı. Wiglaf şimdi boşlukta umutsuzca sallanıyordu. İşte sonunda Gorzil'in korkunç annesiyle yüz yüzeydi.

"Geri çekil, pis kokulu şey!" diye haykırdı Wiglaf. "Bin tane kokarca bile senin kadar kötü kokamaz..."

Seetha gülümsedi ve, "Teşekkür ederim," dedi.

Wiglaf Seetha'nın yüzünden sadece birkaç santim ötedeydi. Pullu derisinin üzeri kir bağla-

mıştı. Burnu, kurumuş sümükten bir tabakayla kaplanmıştı. Yosun kaplı azı dişlerindeki çürükler yemek tabağı büyüklüğündeydi.

"HIMMMM.... SENİN İÇİN EN KÖTÜ ÖLÜM ŞEKLİ NEDİR?" dedi Seetha. "BEN BİLİYORUM! GIDIKLAYARAK İŞKENCE ETMEK! GÜLEREK ÖLECEKSİN, TIPKI BENİM GORZIL'İM GİBİ!"

"Hayır!" diye haykırdı korkusuz Wiglaf. "Ben buna dayanabilirim!" Ejderhanın kirli, pis pençesi Wiglaf'a giderek daha yaklaştı.

"GIDI GIDI GIDIIIII!" Seetha haykırdı. Wiglaf'ın karnını gıdıkladı. Sonra boynunu. Ardından koltukaltlarını. "GIDI GIDI GIDI GIDI!"

Ne var ki, Wiglaf gülümsemedi bile.

"OLMAZ AMA! SEN GIDIKLANMIYORSUN!" Seetha suratını astı. "FAKAT BEN BAŞKA OYUNLAR DA BİLİYORUM. YÜKSEKTEN DALIŞ OYNAYALIM!"

Bu arada Wiglaf'ı sıkıca tutarken bir yandan da kanatlarını açtı ve bekçi kulübesinin damına indirdi. Wiglaf'ı da kale burcunun üstüne koydu.

"ÜÇ TAKLALI BİR PİKE BEKLİYORUM SENDEN, HAYDİ!"

Wiglaf aşağı baktı. Yüzlerce aç yılanbalığı çenelerini takırdatarak ona bakıyordu.

"Beni korkutamazsın Seetha!" Wiglaf haykırdı. Botundan Erica'nın kamasını çıkardı. "Ben, Korku Nedir Bilmeyen biriyim!"

"ÖYLE Mİ?" diye homurdandı ejderha. "YAA, ÖYLE Mİ? BEN DE KORKUNUN NE OLDUĞUNU BİLMEYEN KAHRAMANLARI KORKUDAN ALTINA ETTİREN BİRİYİM!"

Wiglaf cevap vermek için ağzını açtı. Fakat baş dönmesini andıran bir duygu bütün benliğini sardı. Birden parlak ışıklar yanıp sönmeye başladı. Rüzgârın sesini duydu. Seetha'nın yüzü silikleşti.

Wiglaf gözlerini kapattı.

Gözlerini açtığında cesaret verici büyü yok olmuştu.

Korku Nedir Bilmeyen Wiglaf artık yoktu.

Şimdi, o, ejderhanın pençesindeki eski korkak Wiglaf'tan başkası değildi.

Doğudan Gelen Canavar'ın Zayıf Yönü

Wiglaf, "Ayyyyyy!" diye bir çığlık attı. Kalbi korkudan güm güm atıyordu. Seetha onu her an köfte gibi kızartabilirdi! Yılanbalıklarına yem yapabilirdi!

Gözlerini elleriyle kapatmaya çalıştı. Fakat... Elindeki bu şey neydi?

"BELKİ DE İKİ TAKLA ATMAYI DENEYEBİLİRSİN!" Seetha homurdandı. Wiglaf'ı hendeğin üzerinden daha uzağa salladı.

Wiglaf cevap vermedi. Elindeki kamaya dik dik baktı. Ne kadar da keskin ve sivri bir ucu vardı. Bunu Seetha'ya saplayabilirdi. Fakat bu düşünce bile onun kendini hasta hissetmesine

yol açtı. Elinin titrediğini ve kamanın düştüğünü fark etmedi bile.

Seetha, Arı İğnesi'nin darbesiyle kesik kesik ve acı acı bağırmaya başladı. "AYAK BAŞPARMAĞIM! BENİM GÜZEL PARMAĞIM!"

Seetha, Wiglaf'ı bir yana fırlattı. Wiglaf havada uçtu. Düştüğü yerde iki kere zıpladı.

Ejderha, bekçi kulübesinin damında inliyor, feryat ediyordu. "EN SEVDİĞİM PARMAĞIM! KANIYOR!"

Wiglaf homurdandı. Düşerken bir yeri kırılabilirdi. Fakat Lobelia'nın verdiği ağır deri tuniği ve kalın pantolonu onu kurtarmıştı. Wiglaf yavaş yavaş ayağa kalktı.

Ejderha damda ileri geri sallanıyordu.

"GEL SENİ ÖPEYİM BENİM GÜZEL PARMAĞIM!" dedi ayak parmağına.

Wiglaf ona baktı. Seetha acıyan ayağını ön pençeleriyle tuttu. Mor dudaklarını büzdü. Büyük bir ŞAPIRTIYLA parmağına bir öpücük kondurdu.

Seetha sonra sağlam ayağının üzerinde sıçramaya başladı. "SENİ YAKALAYACAĞIM, WIG-

LAF!" diye homurdandı. "SENİ KIZARMIŞ TAVUK GİBİ COZURDATACAĞIM!"

Wiglaf inledi.

Kurtulması imkânsızdı!

Onun için de herhangi bir korkak çocuk gibi yaptı. Yere çömeldi. Gözlerini kapadı ve korkudan titremeye başladı.

"İŞTE GELİYORUM!" diye haykırdı Seetha. "ŞİMDİ... HEY! DUR!"

Wiglaf korkudan kapadığı gözlerini araladı.

Seetha damın üstünde sendeleyerek yürüyordu. Aynı zamanda da acıyan parmağını tutuyordu. Fakat bir tuhaflık vardı. Kanatları sarkmış, kuyruğu havada debeleniyor, ileri geri sallanıyordu. Seetha dengesini kaybetmişti. Birden geriye devrilip suya düştü.

"Cup!"

Sudan kocaman bir buhar bulutu yükseldi.

Wiglaf hiçbir şey görmez olmuştu.

Ejderha birden buhar bulutunun içinde belirdi.

Wiglaf geriye doğru sıçradı.

"İMDAT!" diye haykırdı Seetha. "YARDIM ETSENE APTAL ÇOCUK!"

Fakat Wiglaf o kadar da aptal değildi.

Seetha çırpındı, debelendi; ama işe yaramadı.

Wiglaf, Seetha'nın pulla kaplı kabuğunun erimeye başladığını gördü. Sarı gözleri de solmuştu. Boynuzu bir tarafa kaymış, dili de ağzının kenarından dışarı sarkmıştı.

"BUNA DAHA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM!" diye feryat etti Seetha. "BANA YARDIM ET! SANA YIĞINLA ALTIN VERECEĞİM!"

Wiglaf "hayır" anlamında başını sallamadan önce Mordred şatonun penceresinden başını dışarı uzattı. "Altın mı?" diye seslendi. "Ama herkes sende altın olmadığını biliyor, Seetha!"

"HA-HA!" Seetha güldü. "ŞU ESKİ DEDİKODU MU? BENDE ON EJDERHANIN BİR ARAYA GETİRECEĞİNDEN DAHA ÇOK ALTIN VAR!"

Seetha suyun içinde tekrar kayboldu.

Asma köprü gürültüyle indi.

Mordred şatodan dışarı fırladı. Wiglaf'ı geri itti. Diz çöktü.

"Seetha!" diye bağırdı. "Bayan Seetha! Beni duyabiliyor musun?"

"GLUK GLUK!" dedi Seetha tükürüklerini saçarak. "BENİ BURADAN ÇIKAR KOCA ÇOCUK VE ALTINLAR SENİN OLSUN!"

"Benim mi?" Seetha suyun içine dalarken Mordred'in nefesi kesildi. "Geri gel, bayan! Konuşmamız gerek!"

Seetha'nın sadece mor dudakları göründü. "GLUK GLUK GLUGPHŞ!" Ejderha ağzındaki suyu püskürttü ve yine gözden kayboldu.

"Dayan Seetha!" diye haykırdı Mordred. "Seni kurtaracağım!" Ejderha Avcıları Okulu'nun müdürü ejderhayı kurtarmak için hendeğe daldı.

Wiglaf köprüde tek başınaydı. Şaşkınlıkla Mordred'in suya dalışını izledi.

Fakat bunun bir yararı olmadı.

Seetha'nın başı hendeğin karanlık sularının üstüne bir daha çıkmadı.

Onun yerine Mordred'in başı göründü. "Ejderhalar boğulmaz!" diye bağırdı sonunda. "Böyle bir şey nasıl olabilir?"

Wiglaf bu sorunun cevabını aniden buldu.

"Seetha zayıf yönünün kurbanı oldu!" diye seslendi sırılsıklam olan müdüre. "Onun zayıf yönü banyoydu!"

Wiglaf koç boynuzlu miğferini doğrulttu. Sonra başını dimdik tutarak köprüden geçip Ejderha Avcıları Okulu'na girdi.

Mordred yemek salonunda Ejderha Avcıları Okulu'nun öğrencilerinin önünde durdu.

"Wiglaf, Seetha'ya altınla ilgili bir soru sordu mu?" dedi öfkeli sesle.

"Hayıııır!" Mordred sorduğu soruya kendisi cevap verdi. "Böylece tek bir altın bile alamamış oldum! Tek bir altın! Onun yerine... Kırmızı mendiline yüksek sesle aksırdı. Zatürree oldum!"

Mordred yüzünü elleriyle kapattı. Ardından da ağlamaya başladı.

"Size benim de kötü bir haberim var," dedi Tava öğrencilere. Aşçı odanın ortasına doğru yürüdü.

"Seetha hendeğe düştüğünde," diye devam etti, "Yılanbalıklarını zehirledi! Hepsi öldü."

"Ne dedin?" Mordred gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü yukarı kaldırdı. "Yani ben şimdi bu oburları beslemek için yiyecek satın almak zorunda mı kalacağım? İnanamıyorum! Bu kadarı da fazla."

"Bunu size söylediğim için üzgünüm, çocuklar," diye devam etti Tava. "Ne yazık ki, benim lezzetli yılanbalıklarımı yediğiniz günler sona erdi."

Büyük salona bir sessizlik çöktü.

Sonra bütün öğrenciler aynı anda ayağa kalkıp zıpladılar. Alkışlamaya, çığlıklar atmaya ve ıslık çalmaya başladılar.

Angus, Wiglaf'a bir zafer işareti yapıp, "Wiglaf'ı alkışlayalım!" diye bağırdı.

Tüm çocuklar birden bağırıp çağırmaya başladı. Hatta Tava'nın yılanbalıklarını özleyecek olan Ejderha Avcıları Okulu'nun tek öğrencisi Erica bile onlara katıldı:

"Yılanbalığı yok artık
Yaşasın Wiglaf!

Ejderhayı yendik işte
Gerisi boş laf!"

Çocuklar çılgınca eğleniyorlardı. Bütün bunlar Wiglaf'ı sevindirdi ve duygulandırdı. Seetha'yı kılıcıyla öldürmemiş olabilirdi. Cesareti büyücünün sihrinden ileri gelmiş olabilirdi. Fakat o, bu gece Ejderha Avcıları Okulu'nun yemek salonunda hiç kuşku yok ki gerçek bir kahramandı.

Her ne kadar Wiglaf, Bütün Ejderhaların Annesi'ni (en azından 3.684'ünün) şans eseri öldürdüğüne inansa da büyücünün cesaret verici büyüsünün etkisi olmadığını söylemek haksızlık olurdu.

Ejderha Avcıları Okulu Yıllığı

Kurucular

Sör Herbert Zindantaşı

Sör Ichabod Sınavçakan

Felsefemiz

Sör Herbert ile Sör Ichabod, Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkeden yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödlek, tembel, düztaban, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. Ejderha Avcıları Okulu'nda geçen dört yıldan sonra delikanlılar hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler. (*) (**) (***)

* Ejderha Avcıları Okulu'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** Ejderha Avcıları Okulu, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

Okul Müdürü

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce 974 yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Lakabı: Uyuz Mordred
Hayali: Kucak dolusu altın
Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok
Sırrı: "Taşfırın Erkeği Mordie" takma adıyla çamur güreşi yaptı
Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

Yönetim Kurulu Üyesi

Leydi Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyorsan-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. 979'da Lobelia yaşayan en kıdemli şövalye olan Sör Jeffrey Yarakabuğukaldıran ile evlenmişti. Leydi unvanını da o zaman kazanmıştı, fakat (ne yazık ki!) kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcayıp bitirmişti. Leydi Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, "Ortaçağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!" sözüyle bilinir.

Lakabı: Leydi Lo Lo
Hayali: Modaya korkunç uygun giyinmek
Gerçek: Korkunç!
En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazalar
Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler

Öğretmenler

Sör Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiş.

Lakabı: Kaçık
Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak
Gerçek: Hayaliyle alakası yok
Sırrı: Hatırlamıyor
Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek

Koç Wendell Plungett

Plungett Ejdarha Avcıları Okulu'nda Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbiryer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti. "Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. Ejderha Avcıları Okulu'nda çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, şişleme antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Lakabı: Koç
Hayali: Taş gibi sert olmak
Gerçek: Fufu adlı pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur
En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün
Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

Ejderha Avcıları Okulu'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir?.. Ailesi birkaç nesildir şekercilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adamıştır.

Lakabı: Birader
Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar
Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar
Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor
Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına mâniler yazmak

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

a) Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
d) Yukardakilerin hepsi.

Lakabı: Bay Salyalı Surat
Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek
Gerçek: Saçılan tükürükler
En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi
Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

Memurlar

Tava

Tava'nın nasıl Ejderha Avcıları Okulu'nda aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığında o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bulaşıkları çok çabuk yıkadığı için Leydi Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir kimse bile çıkmamış.

Lakabı: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?
Hayali: Temiz bir mutfak
Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir
Sırrı: Ara sıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor
Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı

Yorick

Yorick, Ejderha Avcıları Okulu'nda İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorick, *Külkedisi*'ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. *Üç Ayı* masalındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi. Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar Yolu'nda ayı kılığında dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Lakabı: Bu da Kim?
Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak
Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası
En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor
Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

Öğrenciler

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır. Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak
Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor
Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi, Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu
En sevdiği yer: Kütüphane
En sık söylediği söz: *Erhaba-may, Patya-paday!*
Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak

İntikamcı Angus

Mordred ile Leydi Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya, "Ben sizlerden biriyim!" ya da, "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. Sınıf öğrencisinden güçlü bir ejderha avcısı olabilecek midir? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: Ejderha Avcıları Okulu'ndaki yemeklerde daha çok çeşit
Gerçek: Yılanbalığı, yılanbalığı, yılanbalığı!
Ders dışı faaliyetler: Ejderha Avcıları Okulu Mutfak Kulübü'nün Başkanı, Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği
En sevdiği konu: Öğlen yemeği
En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç!"
Gelecekle ilgili planları: "Ejderha Pişirmenin 101 Yolu" kitabını yazmak

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf öğrencisinin durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sör Lancelot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Tabaklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak
Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu
Ders dışı faaliyetleri: Sör Lancelot Fan Kulübü, Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, Ejderha Avcıları Okulu Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.
En sevdiği konu: Hepsi!!!
En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."
Gelecekle ilgili planları: Ejderha Avcıları Okulu'nu devir almak

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz ama yılanbalığı servisimiz yok.

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick Ejderha Avcıları Okulu'ndaki 1. Sınıf'ın genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. Kafetaryanın yılanbalığını ne zaman kesinlikle yememeniz gerektiğini, Profesör Pluck'ın sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak
Gerçek: Devamlı akan burun
Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı egzersizleri
En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi
En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"
En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"
Gelecekle ilgili planları: Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'na geçmek

Reklamlar

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRLARI MAĞAZASI

Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir!

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papağana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

HAYLAZLAR OKULU

R.L. Stine

1. Pasta Yeme Yarışması
2. Öf, Berbat Kokuyor!

✷

DEFİNE AVCISI ÜÇ AFACAN

Thomas Brezina

1. Timsahlar Adası
2. Kayıp Hırsızın Hazinesi

✷

MUHTEŞEM ÜÇLÜ

Ulf Banck

1. Cennette Panik

✷

GÖKKUŞAĞI BÜYÜSÜ

Daisy Meadows

1. Kırmızı Peri Yakut
2. Turuncu Peri Kehribar
3. Sarı Peri Safran
4. Yeşil Peri Zümrüt
5. Mavi Peri Firuze
6. Lacivert Peri Safir
7. Mor Peri Menekşe